ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΚΕΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 619

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1918.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Στενωτάτη ἐγένετο ἀείποτε ἡ σχέσις καὶ ἡ ἀλληγεγγύη μεταξὺ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀδιάπτωτος ἡ συνείδησις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος οὐ μόνον κατὰ τοὺς μεγάλους πανελληνίους ἀγῶνας εἰς οὓς ἐγίνοντο δεκτοὶ ἀθληταὶ ἀμφοτέρων τῶν μοιρῶν ταύτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἑλλὰς καθῆκον ἐθνικὸν ἐθεώρησε πάντοτε ὅπως περιφρουρῇ καὶ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμόν, καὶ μετὰ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους διαρκεῖς συνήφθησαν συμμαχίαι μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σπάρτης καὶ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀγησίλαος ὁ μέγας, ἀρθεὶς ὑπεράνω τῶν μικροπολιτικῶν ἐρίδων καὶ ἀντιζηλιῶν μεταξὺ Σπάρτης καὶ Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑλευθέρων Ἑλληνικῶν Πολιτειῶν, συνέλαβε τὴν μεγαλεπήβολον ἰδέαν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς Περσικῆς κυριαρχίας ἀποπλύνων οὕτω καὶ τὸ στίγμα τῆς ἀνταλκιδείου εἰρήνης ἀπὸ τῆς Σπάρτης, καὶ ἤρξατο τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὑπερόχου πανελληνικοῦ σχεδίου ὑπὸ ἀρίστους οἰωνούς, ἤτις ὅμως ἀνεκόπη διὰ τοῦ Περσικοῦ χρυσίου, δι' οὗ ἐξηγοράσθησαν οἱ δημαγωγοὶ τῶν δυσμενῶς πρὸς τὴν Σπάρτην διακειμένων πολιτειῶν καὶ ἐκήρυξαν αὗται πόλεμον συμμαχικὸν κατὰ τῆς Σπάρτης, ἀναγκασθείσης οὕτω ν' ἀνακαλέσῃ τὸν Ἀγησίλαον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερωτικῆς ἐκστρατείας του.

Εἷς ἄλλον ἡ θεία πρόνοια ἐπεφύλασσε τὴν μεγάλην καὶ ἱερὰν ἀποστολὴν τοῦ ἐξελληνισμοῦ τῆς Ἀσίας, εἰς τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλη μεγάλη μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τόσον λαμπρῶς παρῆλθεν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῆς ἐνδόξου ἤδη Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἵνα ἀναδείξῃ αὐτὴν λαμπροτέραν ἔτι καὶ ἐνδοξοτέραν.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐξώρμησεν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑλλάδος μετὰ τετρακισμυρίων ἀνδρῶν οὐχὶ ἁπλῶς πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ ὡς Προμηθεὺς πυρφόρος φέρων τὸ σεμνὸν καὶ ἁγνὸν Ἑλληνικὸν πῦρ ἵνα ζωογονήσῃ καὶ φωτίσῃ τὰ ἐν τῷ παγερῷ χειμῶνι καὶ τῷ ζοφερῷ σκότει τῆς ἁμαθίας καὶ τῆς βαρβαρότητος διάγοντα φύλα τῆς Ἀσίας, καὶ ὁ Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς τώρα, μηδέποτε παυσάμενος τῆς θεραπείας τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἀναδείκνυται ὁ ἰσχυρότατος καὶ μέγιστος παράγων τῆς ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἐξελληνιστικῆς ἀποστολῆς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὅστις κατεπολέμει μόνον ὅπου ἀπήντα ἐνόπλους ἐχθρικὰς στρατιάς, τὰ ὅπλα δὲ καὶ ἅμαχα πλήθη περιεῖπε καὶ ἐπροστάτευε καὶ ἀνήγειρε δι' αὐτὰ πόλεις Ἑλληνικὰς καὶ ἐπροίκιζε διὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐξημερώσεως τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως καὶ τῆς παρεπομένης εὐημερίας.

Ὁ Μέγας Ἕλλην Μακεδὼν ἀποτελῶν ἐπιτομὴν καὶ προσωποποίησιν τοῦ μέχρις αὐτοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄρχεται τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἐκστρατείας του ἀπονείμας τὰς πρώτας τιμὰς εἰς τὸν Ὁμηρικὸν Ἀχιλλέα ἐν Τροίᾳ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐπὶ τοῦ Γρανίκου νικηφόρον μάχην διατρέχει τὴν Μ. Ἀσίαν δαδοφορῶν καὶ καλῶν τοὺς λαοὺς πάντας εἰς ἐλευθερίαν, φέρων εἰς αὐτοὺς τὸ ἱλαρὸν φῶς. Νέαι πόλεις πρὸ τῶν βημάτων αὐτοῦ ἀνεγείρονται πρώτη ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ Τροάς, καὶ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ καὶ ἄλλαι πολλαί, ἡ Φιλαδέλφεια καὶ ἡ περιώνυμος Πέργαμος, τὰ Ὑπαιπα καὶ αἱ Τράλλεις, ἡ Ἀντιόχεια καὶ Σελεύκεια, ἡ Ἱεράπολις καὶ Λαοδίκεια καὶ ἐνδοτέρω ἔτι τὰ Πάταρα καὶ ἡ Ἀττάλεια, τὰ Σάπορδα, ἡ Σελεύκεια καὶ ἡ Ταρσὸς καὶ ἡ Εὐσέβεια, ἡ Ποντικὴ Ἡράκλεια καὶ ἡ Σινώπη καὶ Ἀμασός, ἡ Τραπεζοῦς καὶ ἡ Κερασούς, ὧν αἱ μὲν παλαιότεραι προῆλθον εἰς νέαν δύναμιν καὶ ἀκμήν, οἱ δὲ κτίσματα τοῦ μεγάλου τῆς ἀνθρωπότητος ἀποστόλου γενόμεναι ἀνεδείχθησαν ἄσβεστοι ἑστίαι θείου πυρὸς πνευματικοῦ.

Καίτοι βραχύτατος ἐγένετο ὁ βίος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τὸ ἔργον του ὑπῆρξεν ἀθάνατον κατάλιμδν καὶ εἰς τὰ ἀπώτερα καὶ βαρβαρώτερα φύλα τῆς Ἀσίας ἀνεξαλείπτους ἐντυπώσεις διὰ τῆς παραδόσεως. Καίτοι δὲ τὴν Μ. Ἀσίαν συνετάραττον ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν οἱ ἐμφύλιοι πολεμοι μεταξὺ τῶν διαδόχων καὶ τῶν ἐπιγόνων, ἐν μέσῳ τῶν ἀγώνων τούτων ἤκμαζεν ἀειθαλὲς καὶ εὔρωστον καὶ ἐκαρποφόρει ἀδιαλείπτως τὸ εὔσκιον καὶ ἀμφιλαφὲς Ἑλληνικὸν δένδρον, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀκμαῖον πάντοτε καὶ ζωογόνον προῆγε τὸν Ἀσιατικὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὰ ἐξελληνισθέντα δι' αὐτοῦ φύλα. Ἡ Ρόδος ἀνεδείχθη οὐ μόνον κέντρον ἐμπορικὸν ἀλλὰ καὶ ἑστία τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ ἡ κλεινὴ Πέργαμος ἀνέλαβε τὰ σκῆπτρα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν Ἀσίᾳ, νέαι ἐπικληθεῖσα Ἀθῆναι, καὶ ἀπτὴ ἀπόδειξις καὶ μαρτυρία τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου αὐτῆς κατελείφθη ἡ Περγαμηνὴ ἀκρόπολις καὶ ἡ διάσημος Περγαμηνὴ Βιβλιοθήκη εἰς ἐρείπια μέν, ἀλλ' ἱκανὰ καὶ ταῦτα νὰ μαρτυρήσωσι τὸ πάλαι μεγαλεῖον. Ἐντεῦθεν τὸ Ἑλληνικὸν φῶς μετεδίδετο εἰς τὰ γειτονικὰ βάρβαρα φύλα, ὅπου ἅμιλλα εὐγενής, ἐγεννᾶτο πρὸς ἀποδοχὴν καὶ διάδοσιν παρ' ἑαυτοῖς τῶν φώτων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ταχέως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀνεδείχθη ἐπικρατοῦσα καθ' ἅπαντα τὸν ἐνιδίᾳ Ἑλληνικὸν καὶ ἀλλόφυλον κόσμον.

Ἐπηκολούθησεν εἰς τοὺς πολέμους μεταξὺ τῶν διαδόχων καὶ τῶν ἐπιγόνων ἡ Ρωμαϊκὴ κατάκτησις τοῦ τε Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετὰ τοῦ ἄλλου συγχρόνου κόσμου, μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Ρωμαίου κατακτητοῦ ἐξηκολούθησε νὰ ζῇ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ζωὴν αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τὴν ἀκοίμητον φλόγα οὐδεμία δύναμις ἐγκόσμιος ἐγένετο ἱκανὴ ν' ἀποσβέσῃ. Ἀνεστατοῦντο καὶ ἐταλαιπωροῦντο συχνότατα αἱ Ἑλληνικαὶ χῶραι ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ τῶν ἀλληλομαχομένων στασιωτῶν καὶ ἀντιζήλων Ρωμαίων ὑπάτων, στρατηγῶν καὶ αὐτοκρατόρων, ἀπεγυμνοῦντο αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις τοῦ πλούτου αὐτῶν ὑπὸ τῶν τραχέων καὶ ἀγροίκων ρωμαϊκῶν λεγεώνων καὶ τῶν στρατηγῶν, οἵτινες διεσπάθουν τὰ ἀνεκτίμητα λάφυρα εἰς λουκούλεια δεῖπνα, εἰς δαπανηροτάτας πανηγύρεις καὶ πρὸς σιτισμὸν τοῦ Ρωμαϊκοῦ ὄχλου καὶ εἰς ἐξοχικὰ μέγαρα πολυτελέστατα.

Καὶ αἱ σήμερον καταληστευόμεναι πόλεις ἀνηγείροντο τὴν αὔραν ἀκμαῖαι πάλιν καὶ φωτοβόλοι διασώζουσαι ἀδιάπτωτον τὸ ἐθνικὸν ζώπυρον καὶ τὸν ἐθνικὸν πολιτισμόν.

Ἡ Προῦσα, ἡ Νίκαια, ἡ Νικομήδεια, ἡ Ἔφεσος, ἡ Ξάνθος, ἡ Λαοδίκεια, ἡ Ἀμάσεια, ἡ Καισάρεια, ἡ Ταρσὸς καὶ τοσαῦται ἄλλαι ἠκμασαν καὶ διέλαμψαν ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν καὶ ὁ γεωγράφος Στράβων περὶ Ταρσοῦ ἔγραφε τάδε:

«Τοσαύτη τοις ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν ἐγκύκλιον ἅπασαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθῆναι καὶ Ἀλεξάνδρεια καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ φιλοσόφων γεγόνασι. Μάλιστα δὲ ἡ Ρώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇδε τῆς πόλεως φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεστή!»

Ἐκ τούτων πάντων ἐναργεστάτη ἀποβαίνει τῆς Θείας Προνοίας ἡ περιφρούρησις καὶ προστασία τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι δι' αὐτοῦ προπαρεσκευάζοντο εὐθεῖαι αἱ τρίβοι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου εἶχε μετεφρασθῇ ἡ Παλαιὰ γραφὴ εἰς τὴν Ἑλληνικήν, καὶ ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι καὶ τὰ ἄλλα ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν Συρίᾳ, καὶ Μ. Ἀσίᾳ φύλα ἀπέβαλον τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν γλῶσσαν καὶ κοινὴν ταύτα εἶχον τὴν Ἑλληνικήν, ἀπὸ τῆς μεταφράσεως ταύτης ἀνεγινώσκετο ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἠκροῶντο καὶ ἐμάνθανον αὐτοί τε οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ σεβαζόμενοι (Ἕλληνες προσήλυτοι εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν) καὶ προπαρεσκευάζοντα πάντα τὰ εἰδωλολατρικὰ φύλα εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ὕστερον.

Μάτην ὁ Θεάνθρωπος δὲν εἶπε τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο ῥῆμα ἀκούσας δι' Ἕλληνες ζητοῦσι νὰ ἴδωσιν αὐτόν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀνεφώνησε, «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ἑλληνιστὶ πάντως ἐκήρυξε καὶ ἐδίδαξεν ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, καθ' ὃ μάλιστα ἐκ τῆς Γαλιλαίας τῶν ἐθνῶν προελθών, καὶ διότι ἑβραϊστὶ λαλῶν θὰ ἦτο ἀκατάληπτος εἰς τὸν ἑβραϊκὸν λαόν, πρὸς ὃν κυρίως ὡμίλει καὶ συνεχῶς ἐπεκοινώνει, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐγράφη ἡ Καινὴ Διαθήκη συμπλήρωμα γενομένη τῆς ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ ἐκ τῶν φιλοσοφικῶν σχολῶν τῆς Ταρσοῦ προῆλθεν ὁ δαιμόνιος, ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, οὗτινος αἱ θεόπνευστοι ἀληθῶς ἐπιστολαὶ καταγέλλουσι τὴν βαθυτάτην Ἑλληνομάθειαν συνδεομένην καὶ συγχωνευομένην μετὰ τῆς θείας πίστεως ἥτις ἐνέπνευσε τὸν προφητάνακτα Δαυίδ, τὸν Σολομῶντα καὶ τὴν ἄλλην χορείαν τῶν θεοπνεύστων προφητῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἱδρύονται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Παύλου καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Κυρίου Ἀποστόλων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀγαπητοῦ Αὐτῷ Ἰωάννου αἱ ἑπτὰ ἀρχέγονοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι Ἐφέσου, Σμύρνης, Περγάμου, Θυατείρων, Σάρδεων, Φιλαδελφείας καὶ Λαοδικείας, ὧν μνημονεύει ἐν τῇ Ἀποκαλύψει του ὁ θεῖος Ἰωάννης καὶ πρός τινας τούτων ἀπευθύνεται ἐν ἐπιστολαῖς του ὁ θεῖος Παῦλος, ἐγένοντο δὲ αὗται οἱ ἱεροὶ πυρῆνες τοῦ κατόπιν τόσον ἀκμάσαντος καὶ θριαμβεύσαντος Ἑλληνοχριστιανισμοῦ, περὶ οὗ θὰ εἴπωμεν ἐφεξῆς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

Ὁ παρὼν καὶ μόλις τερματισθεὶς δεινότατος πόλεμος ὡς πρῶτον καὶ μέγα ἐπήνεγκεν ἀποτέλεσμα τὴν κατάλυσιν τεσσάρων ἀπολυταρχικῶν μοναρχιῶν, συνέτριψε δὲ καὶ κατέλυσε τὰς περιπλέκους καὶ δαπανηροτάτας στρατιωτικὰς ὀργανώσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Πρωσσία πρώτη καὶ δι' αὐτῆς ἡ Γερμανία καὶ οἱ Σύμμαχοι αὐτῆς Βουλγαρία καὶ Τουρκία, ὡς καὶ ἡ ἀντίπαλος Ρωσία, εἶχον στηρίξῃ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν κατακτητικῶν προθέσεων αὐτῶν. Μετὰ τῆς ἀπολυταρχικῆς ταύτης μοναρχίας οἱ διάφοροι δορυφόροι τῆς δυναστείας τῶν Χοεντζόλλερν ἐκθρονίζονται διαδοχικῶς, καὶ ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία ἐπεκτείνεται ἤδη εἰς τὸς μέχρι χθὲς στρατοκρατουμένας χώρας.

Ἐὰν αἱ μοναρχίαι κατελύθησαν παρὰ τοις ἡττημένοις, αἱ συνταγματικαὶ βασιλεῖαι παρὰ τοις νικηταῖς κατέστησαν ἐδραιότεραι καὶ σταθερώτεραι. παρ' ἡμῖν δὲ τοις Ἕλλησιν εἴπερ ποτὲ σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἐνδείκνυται ἡ συνταγματικὴ μοναρχία ἐπιβεβλημένη καὶ ἰσχυρὰ ὡς ἱστορικὸς καὶ ἐθνικὸς δεσμὸς στερεᾶς καὶ ἀδιασπάστου ἑνότητος ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς, καὶ τοιαύτην πρέπει νὰ ἀναδείξωμεν τὴν Ἑλληνικὴν δυναστείαν.

Διὰ ταῦτα ἐπίκαιρον ἐνομίσαμεν ὑπὸ τὰς παρούσας κρισίμους διὰ τὴν φυλὴν ἡμῶν περιστάσεις νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψει τῶν ἀξιοτίμων ἀναγνωστριῶν καὶ ἀναγνωστῶν ἡμῶν ὅσα συνέλεξεν ἀποφθέγματα ὁ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς χαιρωνεὺς Πλούταρχος βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀφιερώσας αὐτὰ εἰς τὸν σύγχρονον αὐτῷ αὐτοκράτορα Τραϊανόν.

Δικαιολογῶν τὴν ἀφιέρωσίν του ὁ Πλούταρχος λέγει, ὅτι τοῦτο ἔπραξε δι' αὐτὸν πρὸς κατανόησιν ἠθῶν καὶ προαιρέσεων ἡγεμονικῶν διὰ τῶν λόγων ἐμφαινομένων μᾶλλον ἢ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν. Τῶν μὲν πράξεων, γράφει, αἱ πολλαὶ ἔχουσι καὶ τὴν τύχην ἀναμεμιγμένην, αἱ δὲ γενόμεναι παρὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς τύχας ἀποφάνσεις καὶ ἀναφωνήσεις ὡς ἐν κατόπτροις, παρέχουσιν εἰς θεωρίαν καθαρῶς τὴν διάνοιαν ἑκάστου.

Εὐνόητος δὲ εἶνε ἡ τῆς θεωρίας καὶ γνώσεως τῶν ἀνωτέρων τούτων ἀνδρῶν μελέτη, οἵτινες διηύθυναν τὰς τύχας τῶν οἰκείων ἐθνῶν καὶ τινες τούτων ἐπέδρασαν ἐπὶ τὰς τύχας τοῦ κόσμου σύμπαντος.

Κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐν ἐλευθέρᾳ παραφράσει παραθέτω ἐνταῦθα τὰ ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν τερπνὸν ἅμα καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα:

Κῦρος: Ὁ Κῦρος ἔλεγεν ὅτι εἰς οὐδένα ἁρμόζει νὰ ἄρχῃ, ὅστις δὲν εἶναι καλλίτερος τῶν ἀρχομένων.

Ἐπειδὴ οἱ Πέρσαι ἀντὶ τῆς χώρας αὐτῶν, οὔσης τραχείας καὶ ὀρεινῆς, ἤθελον νὰ καταλάβωσι πεδιάδα καὶ μαλακὴν χώραν, ἐὰν ἄφηκεν αὐτοὺς εἰπών, ὅτι καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίοι ἐξομοιοῦνται πρὸς αὐτὰς τὰς χώρας.

Δαρεῖος: Ὁ Δαρεῖος, ὁ πατὴρ τοῦ Ξέρξου, ἐγκωμιάζων ἑαυτὸν ἔλεγεν: Εἰς τὰς μάχας καὶ παρὰ τὰ δεινὰ γίνῃται φρονιμώτερος.

—Ἀφοῦ ἐπέβαλε καὶ κατένειμε τοὺς φόρους, προσεκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τοὺς πρώτους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῶν φόρων μή πως εἶνε βαρεῖς· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι εἶπον ὅτι ἔχουσιν οὗτοι μετρίως, διέταξεν ὅπως πληρώνῃ ἕκαστος τοὺς ἡμίσεις.

—Ἠνέῳξέ ποτε μεγάλην ῥοάν (ῥόδι) καὶ τις ἠρώτησεν αὐτόν, τί ἤθελε νὰ ἔχῃ τοσοῦτον, ὅσον εἶνε τὸ πλῆθος τῶν κόκκων, καὶ ὁ Δαρεῖος εἶπε, Ζωπύρους· ὁ Ζώπυρος δὲ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ φίλος αὐτοῦ.

—Ὅτε δὲ ὁ Ζώπυρος οὗτος περιέκοψε τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἑαυτοῦ καὶ ἐξηπάτησεν οὕτω τοὺς Βαβυλωνίους πιστευθεὶς ὑπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκε τὴν Βαβυλῶνα εἰς τὸν Δαρεῖον, πολλάκις ἔλεγεν ὁ Δαρεῖος: δὲν θὰ ἤθελον καὶ ἑκατὸν νὰ λάβω Βαβυλῶνας ἵνα μὴ ἔχω τὸν Ζώπυρον ὁλόκληρον.

Σεμιράμεις: Ἡ Σαμίραμις κατασκευάσασα τάφον δι' ἑαυτήν, ἔθηκεν ἐπιγραφήν: Ὅστις λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων βασιλεύς, ἂς κρημνίσῃ τὸ μνημεῖον καὶ ἂς λάβῃ ὅσα ἂν θέλῃ. Ὁ Δαρεῖος λοιπὸν ἐκρήμνισε τὸ μνημεῖον καὶ χρήματα μὲν δὲν εὗρε συνήντησεν ὅμως ἄλλα διὰ γραμμάτων λέγοντα: Ἐὰν δὲν ἦσο κακὸς ἀνὴρ καὶ ἄπληστος χρημάτων δὲν θὰ ἐκίνεις τὴν κόνιν τῶν νεκρῶν.

Ξέρξης: Ὀργισθεὶς ποτε κατὰ τῶν Βαβυλωνίων ὁ Ξέρξης ὡς ἀποστάντων καὶ νικήσας αὐτοὺς διέταξεν ὅπως μὴ φέρωσιν οὗτοι ὅπλα, ἀλλὰ νὰ ᾄδωσι καὶ αὐλῶσι καὶ νὰ πορνοβοσκῶσι καὶ φοιτῶσιν εἰς τὰ καπηλεῖα καὶ νὰ φέρωσι πολυπτύχους χιτῶνας.

Ἀρταξέρξης: Ἐπειδὴ ὁ παρακοιμώμενος Σατιβαρζάνης ἐζήτει παρ' αὐτοῦ νὰ διαπράξῃ ἄδικόν τι χάριν τρισμυρίων δαρεικῶν (χρυσοῦν νόμισμα περσικὸν) διέταξεν ὁ Ἀρταξέρξης τὸν ταμίαν του νὰ φέρῃ τρισμυρίους δαρεικούς, καὶ δίδων αὐτοὺς τῷ εἶπε:

«Λάβε, ὦ Σατιβαρζάνη, διότι ἀφοῦ δώσω σοι ταῦτα δὲν θὰ εἶμαι πενέστερος, ἐὰν δὲ πράξω ἐκεῖνα, θὰ γένωμαι ἀδικώτερος.

Μέμνων: Ὁ Μέμνων, Ἕλλην αὐτός, ἐπολέμει ὑπὲρ τοῦ Δαρείου βασιλέως κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε δὲ ἤκουσε μισθοφόρον τινὰ νὰ λέγῃ πολλὰ βλάσφημα καὶ ἀσελγῆ περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐπλήξεν αὐτὸν διὰ τῆς λόγχης λέγων: Ἐγὼ τρέφω σε ἵνα πολεμήσῃς ἀλλ' ὄχι νὰ ὑβρίζῃς τὸν Ἀλέξανδρον.

Πέρων: Ὁ τύραννος τῶν Συρακουσῶν χλευασθεὶς ὑπό τινος διὰ τὴν δυσωδίαν τῆς ἀναπνοῆς του ἠτιᾶτο τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἥτις οὐδέποτε τῷ εἶπε περὶ τούτου. Ἐκείνη δὲ εἶπεν: Ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι οὕτως ὄζουσιν ἅπαντες οἱ ἄνδρες.

Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τύραννος τῶν Συρακουσῶν, ἀκούσας ὅτι πολίτης τις εἶχε χρυσίον τεθαμμένον ἐν τῷ οἰκῳ του, διέταξεν αὐτὸν ἵνα τὸ ἐκθάψῃ καὶ τὸ φέρῃ πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος παρέκλεψεν ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ καὶ μετοικήσας εἰς ἄλλην πόλιν ἠγόρασε τόπον τινά, προσεκάλεσεν αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ καὶ τὸν διέταξεν ἵνα ἀναλάβῃ ὅλον τὸ χρυσίον του καὶ νὰ χρησιμοποιῇ τοῦτο, νὰ μὴ καθιστᾷ δὲ τὸ χρήσιμον ἄχρηστον.

Διονύσιος ὁ νεώτερος ἔλεγεν ὅτι τρέφει πολλοὺς σοφιστὰς οὐχὶ διότι θαυμάζει αὐτούς, ἀλλ' ἵνα θαυμάζηται αὐτὸς ἕνεκα τούτων.

—Ὅτε ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος ὁ Διονύσιος, πρὸς τὸν εἰπόντα, τί σε ὠφέλησεν ὁ Πλάτων καὶ ἡ φιλοσοφία; εἶπεν: Ἵνα ὑπομένω εὐχερῶς τόσην μεγάλην μεταβολήν.

Ἀγαθοκλῆς τύραννος καὶ οὗτος τῶν Συρακουσῶν, ἦτο υἱὸς κεραμέως· ὅτε δὲ ἐγένετο κύριος τῆς Σικελίας καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεύς, συνήθιζε νὰ θέτῃ, παρὰ τὰ χρυσᾶ καὶ κεράμεα ποτήρια καὶ ἐπιδεικνύων αὐτὰ εἰς τοὺς νέους νὰ λέγῃ: Ἐνῷ τοιαῦτα κατεσκεύαζον πρότερον, τῶρα ποιῶ ταῦτα διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρείαν.

—Ὅτε ἐπολιόρκει πόλιν τινὰ ἐν Σικελίᾳ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐχλεύαζον αὐτὸν λέγοντες: Ὦ κεραμεῦ, πόθεν θὰ πληρώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς στρατιώτας; αὐτὸς πρᾶος καὶ μειδιῶν εἶπεν: «Ὅταν κυριεύσω τὴν πόλιν ταύτην» λαβὼν δὲ ταύτην κατὰ κράτος, ἐπώλει τοὺς αἰχμαλώτους λέγων: Ἐὰν μὲ χλευάσητε πάλιν θὰ ἔχω τὸν λόγον πρὸς τοὺς κυρίους σας.»

«Φίλιππος, ὁ πατὴρ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἔλεγεν ὅτι μακαρίζει τοὺς Ἀθηναίους ὅτι εὑρίσκουσι καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ ἐκλέγουσι δέκα στρατηγούς· διότι αὐτὸς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἕνα μόνον εὗρε στρατηγὸν, τὸν Παρμενίωνα.

—Ὅτε δὲ, νικήσαντα τοὺς Ἕλληνας, συνεβούλευον αὐτὸν ὅπως κατέχωσι τὰς πόλεις φρουροί, εἶπε: Θέλω μᾶλλον πολὺν χρόνον νὰ καλῶμαι χρηστὸς ἢ ὀλίγον χρόνον δεσπότης.

—Ὅτε φίλοι του παρώτρυνον αὐτὸν ἵνα ἀποδιώξῃ τὸν ὑβριστήν του, Ὄχι, εἶπε, ἵνα μὴ περιερχόμενος μὲ κακολογῇ πρὸς πολλούς.

—Πρὸς τοὺς δημαγωγοὺς τῶν Ἀθηναίων ὀφείλω χάριν, εἶπεν, ὅτι χλευάζοντές με καθιστᾶσί με καλλίτερον τὸ ἦθος καὶ περὶ τὸν λόγον· διότι προσπαθῶ νὰ ἀποδείξω αὐτοὺς ψευδομένους καὶ περὶ τῶν ἔργων καὶ περὶ τῶν λόγων μου.

—Ὅτε οἱ ἐν Χαιρωνείᾳ αἰχμαλωτισθέντες Ἀθηναῖοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἄνευ λύτρων, καὶ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ στρώματα καὶ κατηγόρουν τοὺς Μακεδόνας, γελάσας ὁ Φίλιππος εἶπεν: Δὲν σᾶς φαίνονται οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι ἐνικήθησαν εἰς τοὺς ἀστραγάλους;

—Ὅτε ποτὲ ἐθλάσθη τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ ἡ ἑτέρα κλεὶς καὶ ὁ θεραπεύων ἰατρὸς καθ' ἡμέραν πάντως ἀπήτει κἄτι: Λάμβανε, εἶπεν, ὅσα θέλεις, διότι ἔχεις τὴν κλεῖδα.

—Γενόμενος ποτε δικαστὴς δύο πονηρῶν ἀνθρώπων διέταξε τὸν μὲν ἕνα νὰ φύγῃ ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἄλλον νὰ καταδιώκῃ αὐτόν.

—Θέλων νὰ κυριεύσῃ φρούριόν τι ὀχυρόν, ὅτε ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ κατάσκοποι ὅτι εἶναι ἐντελῶς δύσκολον καὶ ἀπόρθητον, ἠρώτησεν, Ἐὰν εἶναι τόσον δύσκολον, ὥστε οὔτε ὄνος νὰ πλησιάζῃ φέρων χρυσίον.

—Ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Ὀλύνθιον Λασθένην περιεπονοῦντο καὶ ἠγανάκτουν ὅτι προδότας αὐτοὺς ἐκάλουν οἱ περὶ τὸν Φίλιππον: Εἶναι σκαιοὶ φύσει καὶ ἄγροικοι οἱ Μακεδόνες, εἶπε, τὴν σκάφην σκάφην λέγοντες.

—Ὅτε κατέταξέ τινα τῶν φίλων τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ ἐπειτα ἠννόησεν ὅτι ἔβαπτεν οὗτος τὸν πῶγωνα καὶ τὴν κεφαλήν, ἀπέβαλεν αὐτὸν εἰπών: Ὁ ἄπιστος εἰς τὰς τρίχας δὲν πιστεύω ὅτι θὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὰ πράγματα.

—Ἐπειδὴ ἠγανάκτουν οἱ φίλοι του ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι συρίττουσιν αὐτὸν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἵνῳ εὐηργετήθησαν, Τί, λοιπὸν, θὰ πράξωσιν ἐὰν κακοποιηθῶσιν;

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, παὶς ἔτι ὤν, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φιλίππου πολλὰ κατορθοῦντος, δὲν ἔχαιρεν ἐπὶ τούτοις ἀλλὰ πρὸς τοὺς συντρόφους του παῖδας ἔλεγε. Οὐδὲν θ' ἀφήσῃ καὶ δι' ἐμὲ ὁ πατήρ. Ὅτε δὲ οἱ παῖδες τῷ ἔλεγον ὅτι, Ταῦτα διὰ σὲ ἀποκτᾷ. Τί δὲ ὄφελος, εἶπεν, ἐὰν ἔχω μὲν πολλὰ, πράξω δὲ οὐδέν;»

Ἐπειδὴ εἶναι μακρὰ ἡ σειρὰ τῶν ἀποφθεγμάτων, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ παραθέτωμεν ἐφεξῆς ἐκ τούτων κατ' ἐκλογὴν ὡς τερπνὰ καὶ διδακτικὰ τὰ πλείστα.

Καλλιοπη Λεοντιαδου

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῆς παρούσης καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι ὑποδειγματικὸν κλάδευμα ἐλαίας καὶ καθάρισμα καὶ περιλάκκωμα ἀμπέλου θὰ διεξαχθῇ ὑπὸ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος ἐν τοῖς κάτωθι χωρίοις μεταξὺ τῆς 1ης καὶ 14 Δεκεμβρίου 1918, καὶ προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν ὅπως ἀσκηθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμόσωσιν οἱ ἴδιοι τὴν μέθοδον εἰς Ἄνω καὶ Κάτω Ζώδιαν, Ἀργάκι, Κατωκοπιάν, Ἀστρομερίτην, Περιστερῶναν, Ὀροῦνταν, Κάτω Μονήν, Μένοικον, Ἀκάκι, Αὐλῶνα, Δένιαν, Φυλιᾶν καὶ Κυρᾶν.

W. Bevan.
Δ. Ε. τῆς Γεωργίας

ΜΟΥΡΟΥΝΕΔΑΙΟΝ ΝΟΡΒΗΓΙΚΟΝ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΧΤΡΑ

Ἐφθασεν εἰς τὰ καταστήματα

Ν. Σ. Λυμπουρίδου & Σία

Ἡ τιμὴ συγκαταβατικὴ ὅπως πάντοτε. (4-2)

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

[Ὑπὸ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ὁ ἀττικὸς «Κήρυξ» προσωπικὸν ὄργανον τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐδημοσίευσε κύριον ἄρθρον ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 13ης Ὀκτωβρίου, ὅπερ μετὰ βαθείας ὀδύνης ἐθνικῆς ἀνέγνωμεν, ἀναδημοσιεύομεν δὲ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἵνα τὴν αὐτὴν ὀδύνην αἰσθανθῶσι καὶ ἅπαντες οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν.]

Εἶνε ἄγνωστον ποῖαι εἶνε αἱ ἀποφάσεις τῶν συμμάχων καὶ δὴ τοῦ μεγαλοστόμου Προέδρου κ. Οὐίλσων μετὰ τοὺς νέους πολεμικοὺς ὅρους ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ. Πάντως αἱ στρατιωτικαὶ πρόοδοι τῶν Ἑλληνοσυμμαχικῶν δυνάμεων θ' ἀσκήσουν σημαντικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν συζητήσεων, ὅταν αὗται μάλιστα τείνουν εἰς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης. Εἶνε πασίγνωστον τόσον εἰς τοὺς φίλους ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, ἐννοοῦμεν τοὺς Αὐστρογερμανούς, ὅτι ἡ ἐθνολογικὴ κατάστασις τοῦ Αἵμου εἶνε Ἑλληνική. Ἐπίσης ἡ πολιτικὴ κατάστασις παρουσιάζει ἑλληνοπρέπειαν καταφανῆ. Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἐμπορικὴ παρουσιάζουν ἑλληνικὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπικράτησιν. Τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἀνομάσθησαν ἀπαράγραπτα, διότι στηρίζονται ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ δικαίου, τοῦ μόνου κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς πραγματικῶς ὑπάρχοντος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν. Ποῖα τὰ αἴτια ὅμως ποῦ γίνεται τόσος θόρυβος περὶ Βουλγαρίας μετὰ τὴν ἥττάν της, μετὰ τὰς προδοσίας; Διατί τόση μακροθυμία πρὸς τοὺς Τούρκους, τοὺς ἐμπαίξαντας αἰσχρῶς τὴν Ἀντάντ καὶ ὑποθάλψαντας τὴν Γερμανικὴν κοσμοκρατορίαν;

Μία εἶνε ἡ ἐξήγησις: ἡ προνομιοῦχος γεωγραφικὴ θέσις τῆς Βουλγαρίας κυρίως καὶ κατὰ δευτερεύοντα λόγον τῆς Τουρκίας. Δὲν θεωροῦμεν ὅτι μόνον οἱ γεωγραφικοὶ ὅροι καθιστῶσιν ἓν Κράτος ἄξιον σεβασμοῦ, ὑποστηρίξεως καὶ εὐνοίας, διότι ἡ τοποθεσία μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν στρατιωτικῶν ὅρων καὶ τῶν ἐθνολογικῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν. Ἂν σήμερον ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία κατέχουν τοιαύτην κεντρικὴν καὶ λαμπρὰν γεωγραφικὴν θέσιν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἐπὶ αἰῶνα ἠνέχθησαν τὴν τουρκοβουλγαρικὴν κυριαρχίαν καὶ ἐκώφευσαν εἰς τὰ δεινὰ καὶ τοὺς κοπετοὺς τῶν θυμάτων Ἑλλήνων τῆς θηριωδίας τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. Ἀπὸ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅθεν ἐξαρτᾶται νὰ καταλάβουν προνομιοῦχον γεωγραφικὴν θέσιν ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἀπὸ τῶν βαρβάρων φυλῶν, αἱ περισσότερον ἀνεπτυγμέναι κοινωνικῶς, πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς.

Διὰ τοῦτο ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας εἶνε ἀνάξιον προσοχῆς, πρὸ τῆς ἀποφασιστικότητος τῶν συμμάχων νὰ μεταρρυθμίσουν ἐπὶ τὸ δικαιότερον καὶ φιλανθρωπότερον τὰ Βαλκανικὰ πράγματα.

Ἂν τινες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν φιλοβούλγαρον πολιτικήν, δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζουν τὴν ἐθνολογικὴν σλαυικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ, σωφρονέστερον θὰ ἦτο νὰ ἐπεσκέπτοντο τὴν ἄρτι ἀπελευθερωθεῖσαν Σερβίαν καὶ Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, ἵνα ἀντιληφθοῦν τὰ ὄργια τῶν Βουλγάρων, τῶν Πρώσσων τούτων τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι ἐν συνειδήσει τοῦ τί ἔπραξαν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιποίνων ἠξίωσαν φαίνεται νὰ μὴ εἰσέλθουν Ἑλληνοσερβικὰ στρατεύματα εἰς τὴν κυρίως Βουλγαρίαν. Ἂς ἔλθουν ἐδῶ οἱ κύριοι οὐδέτεροι καὶ ὅσοι θὰ παρακαθήσουν εἰς τὸ συνέδριον τῆς Εἰρήνης νὰ κάμουν μίαν αὐτοψίαν τῆς φρικώδους καταστάσεως, ἣν μόνον Βούλγαροι ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν εἰς τὴν πλουσίαν ἐκείνην χώραν:

Τὰ ἀνήκουστα ταῦτα ὄργια τῆς Βουλγαρικῆς κτηνωδίας, κατέστησαν ἀγεφύρωτον τὸ χάσμα μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων ἀφ' ἑνός, καὶ Βουλγάρων ἀφ' ἑτέρου. Οὐδεμία φιλία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐφεξῆς μεταξὺ τῶν λαῶν τούτων, οὐδεὶς συμβιβασμός, διότι δὲν θὰ στηρίζεται ἐπὶ ἑδραίων βάσεων. Οἱαδήποτε μετριοπαθὴς λύσις θὰ δυσαρεστήσῃ ὅλους τοὺς λαούς, θὰ εὐχαριστήσῃ ἐν μέρει τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ δὲν θὰ φέρῃ ριζικὴν λύσιν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Οἱαδήποτε ἐπιείκεια ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας θὰ σημάνῃ τὴν τελείαν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνίσχυσιν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς παρ' ἡμῖν, διαιώνισιν τῶν βαλκανικῶν ἀγώνων.

Μία μόνη λύσις θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ Δίκαιον, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν πεπολιτισμένην συνείδησιν: νὰ ἀφεθοῦν οἱ Σέρβοι, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρουμᾶνοι ἐλεύθεροι νὰ ἐπιβάλλουν ὅρους νικητῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ὁπότε θ' ἀσφαλισθῇ καὶ διαρκὴς εἰρήνη ἐν τῷ Αἵμῳ καὶ ἐπικράτησις τοῦ δόγματος τῶν ἐθνοτήτων καὶ δικαία ἱκανοποίησις τῶν ἀγωνισαμένων παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων βαλκανικῶν λαῶν. Ἂν πρὸς στιγμὴν θεωρεῖται ἀνεπαρκὴς ἡ συντελεσθεῖσα νίκη τῶν ὅπλων, ἂς ἀφεθῶσιν ἐλεύθερα τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα τῆς Ἀνατολῆς νὰ συμπληρώσουν τὸ ὅλον ἔργον, ἀλλὰ μὲ τὴν προκαταβολικὴν ὑπόσχεσιν ὅτι πάντα τὰ καταληφθησόμενα ἐδάφη θὰ παραμείνουν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρισθῶσι τὰ δίκαια τῶν καταδυναστευομένων ἐθνικοτήτων.

Διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ὁ παρὼν πόλεμος καὶ ὅλαι αἱ θυσίαι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ οὐσιώδης μεταβολὴ εἰς τὸν γεωγραφικὸν χάρτην τοῦ κόσμου καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Ἡ γνώμη ἡμῶν εἶνε ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν κοινῶν εὐγενῶν σκοπῶν τῶν συμμάχων καὶ χάριν τῆς ἀσφαλείας τῆς διαρκοῦς εἰρήνης ἐν τῷ μέλλοντι, πρέπει νὰ ὁρισθοῦν:

—*Εἰς τὴν Σερβίαν.*

Α') Ἰσχυρὸν Νοτιοσλαυικὸν Κράτος.

Β') Σερβοβουλγαρικὴ Μακεδονία, Βοσνία-Ἑρζεγοβίνη, Νόβι-Παζάρ, τμῆμα Ἀλβανίας μετὰ διεξόδου πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν (προσαρτήσεις).

—*Εἰς τὴν Ρουμανίαν.*

Α') Δοβρουτσᾶ
Β') Τρανσυλβανία
Γ') Βεσσαραβία
} προσαρτήσεις.

—*Εἰς τὴν Ἑλλάδα.*

Α') Κύπρος, Δωδεκάνησα, κοιλὰς Στρυμῶνος, Δυτικὴ Θράκη, Βόρειος Ἤπειρος, Μοναστήριον (προσαρτήσεις).

Β') Αὐτονομία Μ. Ἀσίας καὶ λοιπῆς Θράκης.

Γ') Πλήρης οἰκονομική, πολιτικὴ ἐλευθερία Κράτους Κων)πόλεως μετὰ ἐπεκτάσεως προνομίων τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀκινδυνοποίησις τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἀπομονουμένων ὁριστικῶς, θὰ σημάνῃ ἡ πλήρης ὑποταγὴ τῶν δύο τούτων φυλῶν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Συμμάχων. Ἡ ἥττα τῶν Πρώσσων τῆς Ἀνατολῆς ἔσται βεβαία. Πᾶσα ἄλλη λύσις συμβιβαστικὴ προώρισται νὰ θεραπεύσῃ προσωρινῶς τὴν κατάστασιν, ἄνευ ἀποτελεσμάτων σοβαρῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας πρέπει νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ζητήματα καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀποφάσεις του, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν ἀσπασταὶ ἀπὸ τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης, διότι θὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸν διπλωματικὸν καὶ μέγαν πολιτικὸν ὅστις ἐδοξάσθη ὑπεράνω παντὸς ἄλλου κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον καὶ ὅστις κέκτηται τὴν φωτεινὴν ἀντίληψιν τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Προκειμένου μάλιστα περὶ Ἑλλάδος οὐδέποτε φανταζόμεθα ὅτι θὰ εἰσακούσῃ τὰ κροκοδείλια δάκρυα τῶν Βουλγάρων, τούναντίον ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκμηδένισιν μερικῶν προλήψεων Ἄγγλων τινῶν εὐπίστων, ἐφ' ὅσον τὰ δίκαια ἡμῶν καὶ ἂν δὲν ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ 400,000 Ἑλληνικῶν λογχῶν, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ἀρχὴν θὰ ἱκανοποιοῦντο διὰ τῆς ἐγνωσμένης φιλοδικαιοσύνης τοῦ σεπτοῦ Προέδρου, πρὸς ὃν ταύτην τὴν στιγμὴν ἀτενίζει μετ' ἐμπιστοσύνης σύμπας ὁ Δοῦλος καὶ Ἐλεύθερος Ἑλληνισμός.

ΑΡΧΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἐξ ἄλλου, εἶνε ἀληθές, ὁ αὐτοκρατορικὸς κλάδος τοῦ Οἴκου τῆς Αὐστρίας, ἀσχολούμενος, φυσικῶς, ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν ἐδαφικὴν κυριαρχίαν του πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς Γερμανίας, ἀφρτου αἱ συνθῆκαι τῆς Βεστφαλίας εἶχον συστηματικῶς ἐξασθενήσει τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἔσχε τὰ κάλλιστα ἐν τῷ μεταξὺ εὐτυχήματα. Ἐὰν ὁ πόλεμος περὶ διαδοχῆς δὲν παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνακτήσῃ τὴν κυρίαν μερίδα τῆς κληρονομίας τοῦ Καρόλου Πέμπτου, ἔκαμεν ὅμως αὐτὸν ὅπως ἀνακτήσηται, διὰ τῆς συνθήκης τῆς Οὐτρέχτης τῷ 1713 τὸ μεσημβρινὸν ἥμισυ τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ ἔστρεψεν ἐκ νέου τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἔλαχεν εἰς αὐτὸν τὸ δουκᾶτον τῆς Μαντούης, ἀπὸ τοῦ 1708, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου Γονζάγου. Προσεκτήσατο ὡσαύτως τὸ Μιλᾶνον, τὴν Νεάπολιν καὶ τὴν νῆσον Σαρδώ, ἣν ἀφῆκεν εἰς τὸν δοῦκα τῆς Σαβοΐας ἔπ' ἀνταλλαγῇ πρὸς τὴν Σικελίαν (1720) καὶ ὕστερον ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ βασιλείου τῶν Δύο Σικελιῶν (1735) τὸ δουκᾶτον τῆς Πάρμης καὶ Πλακεντίας, ἥτις ὅμως τῷ διέφυγε κατὰ τὴν εἰρήνην τῆς Αἰξ-Λα-Σιαππὲλ τῷ 1748.

Ἐλλείψει ἐντούτοις συνοχῆς, αἱ ἐδαφικαὶ αὗται προσκτήσεις, πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ ἐνισχύωσι τὴν αὐστριακὴν μοναρχίαν, κατέστησαν αὐτὴν μᾶλλον τρωτήν, παρέχουσαι πολλὰς δυσχερείας εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς καὶ ἀναγκάζουσαι αὐτὴν διηνεκῶς ὅπως μερίζῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς. Ὡσαύτως ὁ Αὐτοκράτωρ Κάρολος ΣΤ' δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ κάλλιον, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα τῆς θυγατρὸς καὶ μόνης κληρονόμου του, ἢ νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῖς συμβουλίοις πάντων τῶν μερῶν τοῦ Κράτους του καὶ παρὰ πασῶν τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης τὴν ἐγγύησιν τῆς Πραγματικῆς Κυρώσεως, (*Pragmatique Sanction*) δοθείσης τῷ 1713. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς δὲν παρεκώλυσε μετὰ τὸν θάνατόν του τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας Φρειδερῖκον Β' νὰ ἀποσπάσῃ διὰ τῶν ὅπλων ἀπὸ τῆς Μαρίας—Θηρεσίας ὅλην σχεδὸν τὴν Σιλεσίαν. Ὁ συνασπισμὸς τῶν δυνάμεων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἴσης ἀντιζηλείας ἐν τῷ πολέμῳ περὶ διαδοχῆς τῆς Αὐστρίας, μικροῦ ἐδέησεν ὅπως ἀνατρέψῃ τὸν θρόνον καὶ συντελέσῃ τὴν κατερείπωσιν τῆς κληρονομίας τῆς θυγατρός του. Ἰσχυρὰ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ, τῶν κληρονομικῶν Κρατῶν της καὶ τῆς ἱπποτικῆς ἀφοσιώσεως τῶν Οὐγγρων, ἡ ἔνδοξος πριγκίπισσα κατώρθωσεν οὐχ ἧττον νὰ ἀνιψώσῃ τὴν τύχην τῆς μοναρχίας καὶ ἐπὶ πλέον ν' αὐξήσῃ σημαντικῶς τὴν εὐημερίαν αὐτῆς ἐφεξῆς. Ἡ ἕνωσις αὐτῆς μετὰ τοῦ δουκὸς Φραγκίσκου τῆς Λωρραίνης προὐκάλεσε τὴν ἀναβλάστησιν νέων βλαστῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κορμοῦ τῶν Ἀψβούργων. Ἡ Τοσκάνη ἀπέβη, τῷ 1705. δευτερογενής. (*secundogéniture*) ἡ Μοδένα τῷ 1771, διὰ τοῦ γάμου τοῦ ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου μετὰ τῆς κληρονόμου τοῦ δουκάτου τούτου, Βεατρίκης, Τριτογενοῦς ἐκ τοῦ Αὐστρολωρραινικοῦ οἴκου. Ὁ διαμελισμὸς τῆς Πολωνίας, ἀπὸ τοῦ 1772—1795, ἔδωκεν εἰς τὴν Αὐστρίαν ὅλην τὴν Γαλικίαν. Ἐντούτοις ἡ συνενοχὴ αὐτῆς εἰς τὰς ἀδίκους ταύτας συλήσεις ἐγένετο παθητικὴ μᾶλλον ἢ ἐνεργητική. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰωσὴφ Β', πλήρης ἀχανῶν καὶ μεγάλων σχεδίων, τίθεται μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐποχῶν, καθ' ἃς διεδραματίσθη ἡ μεγάλη αὕτη τραγῳδία.

Τιμὴ του ἐγένοντο ἡ προκήρυξις τῶν διαταγμάτων του τῆς λογοκρισίας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἅτινα ἠλευθέρωσαν τὴν συνείδησιν καὶ τὴν σκέψιν, ὡς καὶ ἡ κατάργησις τῆς δουλείας τῷ 1781· δυστυχία του δέ, ὅτι ἐπεχείρησεν ἀκαίρως, ἄνευ ἐπαρκοῦς προπαρασκευῆς, ὅπως συγκεντρώσῃ διὰ τοῦ ἐκγερμανισμοῦ τὰς διεσκεδασμένας δυνάμεις τῆς αὐτοκρατορίας του. Αἱ μεταρρυθμίσεις του ἐξήγειραν κατ' αὐτοῦ τὰς τάξεις ὧν προσέβαλλε τὰ προνόμια, δυσηρέστησαν τὴν Οὐγγρίαν, ἕνεκα τῆς προσβολῆς ἣν ἐπέφερον εἰς τὰ ἐθνικὰ δικαιώματά της, καὶ ἐξώθησαν τὰς Κάτω χώρας εἰς ἐπανάστασιν.

Ἡ Αὐστριακὴ μοναρχία, ὅτε ἐξερράγη ἡ μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις, περιελάμβανεν ἔδαφος ἧττον συμπαγές, μᾶλλον ἐκτεταμένον ὅμως ἢ ὅσον ἐγένετο ὕστερον. Ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε κατὰ τῆς νέας ἀρχῆς μικροῦ ἐδέησε ν' ἀποβῇ ὀλεθριώτερα ἔτι ἢ ἡ μακρὰ ἀντίθεσίς του κατὰ τοῦ θρησκευτικοῦ κινήματος. Ἡ συνθήκη τοῦ Κάμπο-Φόρμιο ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπώλειαν τῶν Κάτω Χωρῶν, τῷ 1797, τῆς Λομβαρδίας καὶ τῆς Μαντούης. Ἡ εἰρήνη τοῦ Πρέσβούργου κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1805 τὰς ἐνετικὰς ἐπαρχίας, ἃς τῷ εἶχον προσπορίσει αἱ προγενέστεραι συνθῆκαι, τὸ Τύρολὸν καὶ τὰς κτήσεις του ἐν Σουαβίᾳ. Ἡ εἰρήνη τῆς Βιέννης τῷ 1809 τὸ Σαλτζβοῦργον, μέρος τῆς Ἄνω Αὐστρίας, τὰς κληθείσας ὕστερον Ἰλλυρικὰς Ἐπαρχίας καὶ τὴν δυτικὴν Γαλικίαν, ὡς καὶ τοὺς κύκλους τῆς Ζαμόσκ, Ταρνοπόλ καὶ τοῦ Ζαλεσζεζύκι. Ὁ Φραγκίσκος Β', ἀναγνωρίζων ὅτι ἔμελλε νὰ παύσῃ ὢν ὁ ἀρχηγὸς κράτους, τὸ ὁποῖον ἡ εἰρήνη τῆς Λουνεβίλλ, τῷ 1801, εἶχε πράγματι διαλύσει, προσέθηκεν εἰς τοὺς τίτλους του, τῷ 1804, τὸν τοῦ κληρονομικοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ὃν ἔφερεν ὑπὸ τὸ ὄνομα Φραγκίσκος Α' καὶ παρητήθη ἐπισήμως τῷ 1806, τοῦ τίτλου αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος, τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης ἀπέδωκεν εἰς τὴν Αὐστρίαν πάσας σχεδὸν τὰς παλαιὰς κτήσεις αὐτῆς, ἐξαιρέσει τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τοῦ Βρισγκάου· ἡ πρόσκτησις ὅμως τοῦ ἐνετικοῦ ἐδάφους, ἡ Δαλματία μετὰ τῆς Ραγούζης καὶ τὸ Σαλτζβοῦργον ἀπεζημίωσαν αὐτὴν δαψιλῶς. Αἱ συνθῆκαι τοῦ 1814 καὶ τοῦ 1815 στρογγυλοῦσαι αὐτήν, τῇ παρέσχον ἔτι ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς τὸ πλεονέκτημα ἐξαιρέτου θέσεως διὰ τὴν ἐμπορίαν της. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν δύο νεωτέρων κλάδων τῆς Λωρραίνης, ἐν Τοσκάνῃ καὶ εἰς τὸ δουκᾶτον τῆς Μοδένης, ἔμελλον ὡσαύτως, μετὰ τῆς ἰσοβίου παραχωρήσεως τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Πάρμας εἰς τὴν ἀρχιδούκισσαν Μαρίαν Λουΐζαν, νὰ ἐνισχύσωσι διὰ δεσμῶν δυναστικῶν τὸ συμφέρον τῆς Αὐστρίας ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τῷ 1846 ἡ ἀφαίρεσις τοῦ μικροῦ Κράτους τῆς Κρακοβίας, δημιουργηθέντος τῷ 1815, τῇ παρέσχε νέαν καὶ τελευταίαν αὔξησιν διὰ τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Γαλικίας.

Ἐὰν ἡ Αὐστριακὴ μοναρχία ἀποκατασταθεῖσα ἐπὶ τόσον εὐρείας ἑδαφικῆς βάσεως, δὲν ἠδυνήθη νὰ διανύσῃ ὕστερον ἄνευ τραχειῶν δοκιμασιῶν καὶ μεγάλων ἀτυχημάτων τὸν χρόνον, τόσον θυελλώδη δι' αὐτὴν, προπάντων τῆς περιόδου ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1866, δὲν πρέπει νὰ κατηγορῶμεν διὰ τοῦτο μόνον τὸ ἑτερογενὲς τῆς συνθέσεως ἀλλὰ καὶ τὰς ὀλεθρίας πλάνας καὶ τὴν ἀκαμψίαν τῆς ὑπερσυντηρητικῆς πολιτικῆς του μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ὁποίας δὲν ἠδυνήθη νὰ διαλλαγῇ εἰμὴ ὅτε ἦτο πολὺ ἀργά. Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι μετὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἀγγαρειῶν καὶ ἄλλων ἀγροτικῶν βαρῶν, ἀποφασισθείσης περὶ τὸ τέλος τοῦ 1846, καὶ ἧτις συνεπλήρωσε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑπαίθρου καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν, ἡ δισκυβέρνησις τοῦ πρίγκιπος Μεττερνίχου εἶχε τελειώσει ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς γαλκιανῆς ὀγλαγωγίας τοῦ ἔτους τούτου, ἀναλαμβάνοντος ἀνὰ χεῖρας μεταρρύθμισιν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνεπόδρασιν. Τὸ καθεστὼς ὅμως σκιερᾶς καὶ καταθλιπτικῆς ἀσυνομίας, τὸ σύστημα καταπιέσεως διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς εἰς τὸ ὁποῖον παρέμενε προσκεκολλημένον τὸ ὄνομα τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός, ἔπεσον μόνον μετὰ τῆς ἀνατροπῆς τούτου τῷ 1848, ἐνώπιον μιᾶς ἐπαναστάσεως. Ἐντούτοις ἐγένετο, διὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀχανοῦς σώματος τῆς κυριαρχίας τῆς αὐστριακῆς μοναρχίας, ἀπόδειξις ἀναμφισβητήτου ζωτικότητος ὅτι ὑπερέβαλεν αὐτὴ τοὺς κινδύνους οὓς ἐδέησε νὰ ὑποστῇ ἔν τε τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν Πράγᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ αὐτῆς καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ, ὅπου ἐντούτοις ἠναγκάσθη νὰ καλέσῃ τοὺς Ρώσσους εἰς βοήθειαν, ἵνα καταβάλῃ τὴν ἐπαναστασιν. Δυστυχῶς ἡ διαδοχικὴ περιστολὴ τῶν συνταγματικ

ΕΠΙ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΜΟΝΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ

Ὁ φίλος συνάδελφος κ. Κ. Πανταζῆς, ὡς ὠτορρινολαρυγγολόγος δεδηλωμένος, προηλθεν αἴφνης ὑπὸ νέαν εἰδικότητα συφιλιδολόγου καὶ μάλιστα μετὰ ἀξιώσεων ἀνυπερβλήτου αὐθεντίας, καὶ ἐντεῦθεν ἐφάνη ὅτι περιέπεσεν εἰς ἄκραν ἀμηχανίαν ὁμολογήσας ὁ ἴδιος ὅτι μετέρχεται θεραπευτικὴν μεθόδους κατὰ τῆς συφιλίδος πράγματι ἀπηρχαιωμένας καὶ καταδεδικασμένας ὑπὸ τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν προαγομένης ἰατρικῆς ἐπιστήμης, καὶ πειρώμενος ὅπως δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα ἐξέπεσεν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως εἰς προσωπικὰς εἰρωνείας καὶ προκλήσεις, ὅπερ δὲ χεῖρον καὶ εἰς διαστροφὰς καὶ παραποιήσεις τῶν δημοσιεύσεων ἡμῶν κινδυνεύων οὕτω νὰ θεωρηθῇ καὶ κακῆς πίστεως συζητητής.

Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν τὸν φίλον συνάδελφον εἰς τὴν κατωφέρειαν, ἣν ἐτράπη, προτιμῶντες νὰ παραμείνωμεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ μόνον ἐπιπέδου καὶ παραπέμποντες αὐτόν τε καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον ἀναγνώστην εἰς τὰς σχετικὰς δημοσιεύσεις μας ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι», ἵνα ἴδωσιν ὅτι ἀδιάσπαστος ἐπικρατεῖ ἐν αὐτοῖς συνοχὴ καὶ συνέχεια χωρὶς οὐδαμοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἀντίφασις καὶ κατ' ἐπίφασιν ἔστω, ἀποροῦμεν δὲ ὅτι ὁ κ. Πανταζῆς ἐπενόησε τοιαύτην παραθέτων μεμονωμένας περικοπὰς καὶ παραλείπων τὴν μεταξὺ τούτων συνέχειαν καὶ συνάφειαν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως ν' ἀπασχολήσωμεν χῶρον τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς ἀνιαρὰν ἐπανάληψιν, διότι καὶ περιττὴ ἄλλως τυγχάνει αὕτη διὰ ἀναγνώστας καὶ συζητητὰς καλῆς πίστεως. Δι' ὅλων τῶν δημοσιεύσεων ἡμῶν ἐκείνων ὑποστηριξάμεν διὰ μακρῶν τὴν μετὰ τὴν θεραπείαν, ὡς τὴν μόνην ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης συνίστωμένην κατὰ τῆς νόσου θεραπευτικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐκ παραλλήλου διὰ σοβαρῶν στατιστικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν κλινικῶν παρατηρήσεων κατεδείξαμεν τὰ ἐπὶ τῆς συφιλίδος θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ 606 ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ τοῦ ὑδραργύρου ὅτι εἶνε ἀνυπέρβλητα καὶ ἀνέφικτα καὶ ἐν τέλει ἐτονίσαμεν ὅτι ἡ θεραπεία τῆς συφιλίδος ἄνευ μεθοδικῆς χρήσεως τοῦ 606 εἶναι ἄστοχος καὶ ἀδύνατος, οὐδαμοῦ δὲ τῆς περὶ συμφυλίδος ἀρθρογραφίας ἡμῶν συνεστήσαμεν τὴν διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐνέσεως τοῦ 606 ριζικὴν θεραπείαν καὶ ἴασιν τῆς νόσου, ὡς ἰσχυρίζεται ὅλως ἀδικαιολογήτως ὁ κ. συνάδελφος.

Παραθέσαμεν καὶ ἀνεφέραμεν ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ μας παρατηρήσεις, γνώμας καὶ πεποιθήσεις ἐπιφανῶν ἀφροδισίων νοσημάτων θεραπευτῶν, ἀνακοινωθείσας εἰς διεθνῆ συνέδρια καὶ συμβούλια καὶ εἶναι ταῦτα ἐκτεθειμένα τῶν σαφῶς καὶ ἀκριβῶς, ὥστε καὶ οἱ κοινότεροι ἀναγνῶσται τὸν κοινὸν ἔχοντες νοῦν νὰ κατανοῶσιν ὅσα διὰ τῶν ἄρθρων ἡμῶν ἐκείνων ὑπεστηρίξαμεν, καὶ μόνον ὁ φίλος συνάδελφος δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ.

Ἡμεῖς, ἐξ ὅσων ἔγραψεν ὁ κ. συνάδελφος, ἐδείξαμεν ὅτι μετέρχεται ἀληθῶς ἀπηρχαιωμένας καὶ σφαλερὰς καὶ ἀνακριβεῖς μεθόδους καὶ ὁ κ. συνάδελφος παρέκαμψε πάντα ταῦτα ἀποφεύγων συζήτησιν καὶ ἐπιχειρηματολογίαν ἐπιστημονικὴν καὶ προσφεύγων εἰς προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις, πρὸς ἃς ἐπιστήμη οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει σχέσιν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν τούτου παραθέτομεν ἐκ τῆς διατριβῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 650 φύλλῳ τῆς «Ἐλευθερίας» τὰς ἑξῆς περικοπάς:

«.....Ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ ὑδραργύρου ριζικὴ θεραπεία τῆς συφιλίδος εἶναι μακρὰ καὶ ἐπίπονος, καὶ ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ 606 θεραπεία εἶναι φαινομενικὴ, κατέληξαν νὰ ἐφαρμόζωσι τὴν μικτὴν θεραπείαν» Παραιτέρω δὲ λέγει: «.....Τούτων οὕτως ἐχόντων, πάντοτε θεραπεύω τὴν συφιλίδα διὰ μικτῆς θεραπείας ἐφαρμόζων πρὸς ἔλεγχον τῆς θεραπείας τὴν ἀντίδρασιν τοῦ *Wassermann*...» Ἔτι δὲ παραιτέρω γράφει: «Ἐντοῦτοις ὁ συφιλιδικὸς δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ὑπῆρξε συφιλιδικὸς κλπ»

Διὰ τούτων ἐφωράθη ὁ κ. συνάδελφος ὅτι ἐμμένει εἰς ἀπηρχαιωμένας μεθόδους καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ 1ον) ν' ἀναφέρῃ τοὺς σοβαροὺς τῆς Ἑσπερίας ἀφροδισιολόγους εἴτινες κατεδίκαζον τὸ 606 διατεινόμενοι ὅτι ἡ θεραπευτικὴ τούτου δύναμις εἶνε παροδικὴ καὶ φαινομενικὴ καὶ καὶ εἰς ἀπάντησιν παρέθηκε γαλλιστὶ γνώμας Γάλλων τινῶν συγγραφέων τῶν *Balzer*, *Émery* καὶ *Ravaut*, εἵτινες, ἐντοῦτοις πάντες ἐπιδοκιμάζουσι τὸ 606 καὶ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς μικτῆς θεραπείας, καὶ χάριν τῶν ἀγνοούντων τὴν γαλλικὴν παραθέτομεν ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει τὰς γνώμας τούτων.

α') Πρέπει νὰ συνδυάζωμεν τὴν μέθοδον τοῦ Ἔρλιχ (606) μετὰ τῆς ὑδραργυρικῆς θεραπείας, λέγει ὁ *Émery*

β') . . . ἐνήλλασσον τὴν θεραπείαν τῆς ἀρσενοβενζόλης μὲ τὴν τοῦ ὑδραργύρου, λέγει ὁ *Balzer*.

γ') δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε ὅτι δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἐκ τῆς μικτῆς θεραπείας (606 καὶ ὑδραργύρου) ἀποτελέσματα, ἅτινα εἶναι ἀδύνατον νὰ περιμένῃ ἐκ τῆς χρήσεως τούτων μεμονωμένης, λέγει ὁ *Ravaut*.

Ποῦ τῶν περικοπῶν τούτων δύναται νὰ εὕρῃ τις τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὸ 606 κέκτηται φαινομενικὴν καὶ παροδικὴν ἐνέργειαν; Τοὐναντίον μάλιστα, καὶ οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς περὶ ὧν ἔγραφον ὅτι ὑπὸ λόγων ἐθνικῶν φαίνονται ἐπιφυλακτικοὶ πρὸς τὸ φάρμακον 606, ἐπιδοκιμάζουσι τὴν χρῆσιν τοῦ 606.

Κατέδειξα πόσον ἀπηρχαιωμένη ἐπικίνδυνος καὶ ἀντελῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐξοβελισθεῖσα εἶναι ἡ ἐνδοφλέβιος χρῆσις τοῦ ὑδραργύρου καὶ ὁ κ. συνάδελφος μετὰ πολλῆς ἀφελείας ὁμολογεῖ ὅτι ποιεῖται εὐρυτάτην χρῆσιν τῆς ἀπεκηρυγμένης ταύτης θεραπευτικῆς.

Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφελείας ὁμολογεῖ ὁ κ. Πανταζῆς ὅτι ποιεῖται χρῆσιν τῆς ἀντιδράσεως τοῦ *Wassermann* ἀντλῶν ἀπὸ ταύτης συμπεράσματα, ἐνῷ εἶναι γενικῶς παραδεγμένον σήμερον ὅτι ἡ μέθοδος, αὐτὴ ἐλαττωματικὴ οὖσα εἶνε ἐπισφαλὲς καὶ ἀσταθὲς κριτήριον τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ ἀτόμου, καὶ ἐνάπιον τοιαύτης πλάνης ἠναγκάσθην νὰ δηλώσω κατηγορηματικῶς ὅτι πράττων οὕτω βλασφημεῖ, καὶ οὐδὲν ἔχων ν' ἀντιτάξῃ ὁ φίλος συνάδελφος ἔπραξε καλῶς νὰ σιγήσῃ.

Ἐπιθυμῶν ὅπως λύσω πᾶσαν ἀπορίαν τοῦ τε φίλου συναδέλφου καὶ παντὸς ἀναγνώστου ἀπαντῶ καὶ εἰς τὸ ἐρώτημά του, διατί μεταχειρίζομαι τὸν ὑδράργυρον ἐνῷ ἐκθειάζω καὶ ὑποστηρίζω ὡς ἀνυπέρβλητα καὶ ἀνέφικτα τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ 606;

«Τὸ 606 χρησιμοποιούμενον μόνον μεθοδικῶς θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ριζικῶς τὴν συφιλίδα· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ὑδράργυρος διὰ τῆς μακρᾶς καὶ παρατεταμένης χρήσεως δρᾷ ἐπιπολαίως ἐπὶ τῆς νόσου καὶ ἐξαφανίζει ἁπλῶς τὰς μᾶλλον συνήθως συφιλιδικὰς ἐκδηλώσεις, μεταχειριζόμεθα διὰ τοῦτο σήμερον καὶ τὸν ὑδράργυρον ἵνα ὦμεν βεβαιότεροι διὰ τὴν τελείαν τῆς νόσου θεραπείαν καὶ ἴασιν, καὶ αὐτὸς δ' ἀκριβῶς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν 70 ο)ο τῶν ἀφροδισιολόγων παραδέχονται τὴν μικτὴν θεραπείαν.

Δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇ ὁ φίλος συνάδελφος ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἡ ἐπιστήμη εἶναι κτῆμα κοινὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δι' ὅσους μάλιστα παρακολουθοῦσιν αὐτὴν ἀγρύπνως καὶ ἐντελεχῶς, οὐδ' εἶναι προνομία τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐξ ὅσων δὲ γράφει οὗτος, ἀγόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι περὶ ἄλλην εἰδικότητα ἀσχολούμενος, τὸ *Saint Louis* σπανιώτατα εἶδεν ἢ ἐξ ἀκοῆς ἐγνώρισε, διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ ἐκεῖ γίνεται χρῆσις τῆς ἀντιδράσεως τοῦ *Wassermann* μέχρι σήμερον.

Εὐχόμεθα ἀπὸ τῆς συζητήσεως ταύτης ὁ κ. συνάδελφος νὰ ἀπαλλαγῇ κρείττων ἑαυτοῦ καθιστάμενος εὐπρεπέστερος περὶ τὰς συζητήσεις καὶ εὐλαβέστερος πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπιστήμην.

ΕΥΓΕΝ. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.

ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν δημοδιδασκάλων εἵτινες εἰσέτι δὲν ἔλαβον τὸν μισθὸν των συμφώνως πρὸς τὸ νέον σύστημα, καὶ εἵτινες παρέλειψαν νὰ πληροφορήσωσι τὸν Διοικητήν, εἰ ἐπιθυμοῦσι νὰ γείνῃ, ὡς πρὸς τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς των, ὅπως ὅσον οἷόν τε τάχιον πράξωσι τοῦτο.

Οἱ δημοδιδάσκαλοι παρακαλοῦνται ὅπως βοηθῶσι καὶ διευκολύνωσι τὴν διεξαγωγὴν τοῦ νέου συστήματος, εἴτε παραλαμβάνοντες οἱ ἴδιοι τὰ χρήματά των, εἴτε πληροφοροῦντες τοὺς Διοικητάς, ἐὰν θὰ ζητήσωσιν αὐτά, ἢ ὅτι ἐπιθυμοῦσιν ὅπως περὶ τὰ μέσα ἑκάστου μηνὸς τὰ ἐντάλματα ἀποστέλλονται πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν εἰσπρακτόρων.

Τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 1918.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 18)1 Δεκεμβρίου 1918, θὰ πωληθῶσιν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας διάφορα εἴδη ξυλείας καὶ σιδερικά.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλ. Φανερωμένης.)

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΘΑ

Τὸ ἐν ἄλλῃ σελίδι ἀναδημοσιευόμενον ἀποκαλυπτικὸν ἄρθρον τοῦ ἀττικοῦ «Κήρυκος», προσωπικοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ προξενήσῃ βαθεῖαν ὀδύνην ψυχικὴν εἰς πάντα Ἕλληνα σήμερον, τιθέμενον τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ ἰδεώδη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο συναίσθημα καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην προσωπικὴν διάθεσιν.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁ κ. Βενιζέλος δηλοῖ τίνα πιθανῶς θὰ λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου, καὶ ταῦτα εἶνε ἡ Κύπρος, ἡ Δωδεκάνησος, ἡ Β. Ἤπειρος, καὶ τὸ Μοναστήριον, διότι ἄλλως δὲν θὰ διεξεδίκει οὗτος τόσον ἀπροκαλύπτως καὶ πρὸ πάσης ἐν τῷ Συνεδρίῳ συζητήσεως νίκας κατεχομένας ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔχει ἐξησφαλισμένην τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα ἀποτελοῦσι ψιχία μόνον καὶ πινάκιον φακῆς ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ χωρῶν ἑλληνικωτάτων τοῦτ' αὐτὸ σφαγιαζομένων.

Ζητεῖ ὁ κ. Βενιζέλος τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, καὶ τὴν Δ. Θράκην—οὐχὶ καὶ τὴν Ἀνατολ. Ρωμυλίαν—ὡς προσαρτήσεις εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ταύτας δὲν ἔχει ἐξασφαλίσει παρὰ τῶν Συμμάχων, ὡς δηλοῦσιν αἱ διαμαρτυρίαι του κατὰ τῶν Βουλγαροφίλων καὶ Τουρκοφίλων παρὰ τοῖς Συμμάχοις, καὶ διατυπώνει μόνον ὡς ἀξιώσεις ἀμφιβάλλων περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῶν.

Τὸ ὑλιβερώτατον καὶ ὀδυνηρότατον μέρος τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἄρθρου εἶνε ἐκεῖνο, καθ' ὃ ὁ κ. Βενιζέλος περικόπτει καὶ ἀκρωτηριάζει σκληρῶς καὶ ἀστόργως τὰ ἀναμφισβήτητα Ἑλληνικὰ δίκαια ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Μ. Ἀσίας, διὰ τὰς ὁποίας ἀρκεῖται ζητῶν ὅπως ἀποτελέσῃ ἡ πρώτη κράτος ἴδιον—ἄδηλον ὑπὸ τίνας συνθήκας—καὶ ἡ δευτέρα νὰ τύχῃ αὐτονομίας, καὶ ταύτης ἄδηλον ὑπὸ τίνας ὅρους.

Δ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς χώρας ταύτας, ὑπὸ τὸ νέον καὶ ἄμορφον ἔτι καθεστὼς, ὁ κ. Βενιζέλος ἀξιοῖ ἐπέκτασιν τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὴ ἀναλογιζόμενος ὅτι θέτων οὕτω τὸ ζήτημα, ζητεῖ ἀδύνατα.

Ἐὰν αἱ διατυπούμεναι οὕτω ἀξιώσεις, ἐμφαίνουσι καὶ τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῶν Συμμάχων διὰ τὴν Κ)πολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν, λησμονεῖ φαίνεται, ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι καὶ εἰς τὸ Κράτος τῆς Κ)πόλεως καὶ εἰς τὴν αὐτόνομον Μ. Ἀσίαν θὰ καθιερωθῶσιν ἰσοπολιτεία καὶ ἰσονομία μεταξὺ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτὰς φύλων, ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς, καὶ πᾶσα μονομερὴς προνόμια θὰ ἀπετέλει προσβολὴν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Ἐὰν τὴν ἐπέκτασιν τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀξιοῖ ὁ κ. Βενιζέλος στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων, τότε θὰ ἦτο συνεπέστερος καὶ πειστικώτερος διὰ τοὺς Συμμάχους ἀξιῶν τὴν προσάρτησιν τῶν χωρῶν τούτων εἰς τὴν ἐλευθέραν ἤδη Ἑλλάδα.

Τότε οὔτε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον οὔτε ἄλλη τις Ἐκκλησία θὰ εἶχεν οἱανδήποτε προνομίαν, πλὴν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῆς ἐξασκήσεως τῆς λατρείας πάσης ἐθνότητος, διότι ἄλλως καὶ αἱ ἄλλαι θρησκευτικαὶ κοινότητες θὰ ἠξίουν δικαίως δι' ἑαυτὰς τὰς αὐτὰς προνομίας δυνάμει τῆς ἰσχυούσης ἀρχῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος. Προνομίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ ἐβαοίζοντο ἐπὶ λόγων ἱστορικῶν μόνον ἐν τῇ Ἰσλαμικῇ θεοκρατίᾳ, ταύτης ὅμως ἀρομένης ἀπὸ τῶν προκειμένων χωρῶν, ἀρονται μετ' αὐτῆς καὶ αἱ προνομίαι, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι πολὺ θὰ ξενισθῶσιν ἐν Εὐρώπῃ μανθάνοντες τὴν ἄτοπον ταύτην ἀξίωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἥτις κινδυνεύει νὰ ζημιώσῃ τὴν ὅλην ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Καὶ ἄλλως εἶνε δυσεξήγητος ἡ πολιτεία τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους καὶ τὰ ἐθνικὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι φαίνεται φοβούμενος νὰ διατυπώσῃ ταῦτα πλήρη καὶ ἀκέραια ἀξιῶν τὴν ἀπαραίτητον προσάρτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλην. Μ. Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὑπαγορεύει τότε ἐθνικὸν καὶ τὸ ἱστορικὸν δίκαιον τῶν χωρῶν τούτων.

Πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης καὶ πρὸ τῶν προκαταρκτικῶν ἔτι συνεννοήσεων τῶν Συμμάχων, ὁ κ. Βενιζέλος ἀποκλείει τὴν δικαιοτάτην καὶ φυσικωτάτην λύσιν τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἄλλος λαός, μετὰ τοὺς κατακτητὰς Τούρκους, ἔχει δικαίωμα κατοχῆς ἢ κυριότητος εἰμὴ μόνον οἱ Ἕλληνες.

Ἡ τόσον ἄδικος καὶ ἀξιοθρήνητος αὕτη ἀπάρνησις τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὡς κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῷ προσεχεῖ συνεδρίῳ εἶνε ἀνεπίδεκτος χαρακτηρισμοῦ, διότι ὁσονδήποτε πικρὸς καὶ ἂν ἦτο οὗτος δὲν θὰ ἦτο ἱκανὴ ἡ λέξις νὰ δηλώσῃ τὸ ἀνυπολόγιστον κακὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀδίκημα.

Ἐν ᾧ χρόνῳ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραδέχεται τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Σερβίας μετὰ τῶν Νοτιοσλαύων, ἀποτελουμένης οὕτω ἐκ 10—12 ἑκατομμ. καὶ τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς Τρανσυλβανίας, τῆς Βεσσαραβίας καὶ τῆς Δοβρουτσᾶς, συμποσουμένης εἰς 13 ὅλα ἑκατομμύρια, ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον ὀφείλει νὰ παραμείνῃ καὶ ἐφεξῆς διαμελιαμένος εἰς αὐτονόμους πολιτείας καὶ κρατείδια, ὧν ἡ τύχη νὰ διατελῇ ἄδηλος καὶ ἐπισφαλὴς ἐν τῷ μέλλοντι.

Τὸ ὑπὸ κρίσιν ἄρθρον ἐμφαίνει καὶ ἄλλο ὑλιβερὸν γεγονός. Ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ἀπογοητευμένος ἐκεῖθεν ὅθεν ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ καὶ νὰ τύχῃ θερμοτάτης καὶ ζωηροτάτης ὑποστηρίξεως ὑπὲρ τῶν πλήρων καὶ ἀκεραίων Ἑλληνικῶν δικαίων, καὶ τώρα στρέφεται καὶ ἐκλιπαρεῖ τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων ἐπικαλούμενος τὴν προστασίαν καὶ ἀντίληψίν του ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ τούτων ἠκρωτηριασμένων καὶ περικεκομμένων οἰκτρότατα.

Ἡ ἀποκήρυξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶνε ἐπιβεβλημένη καὶ πρέπει τὸ Πανελλήνιον νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντονώτατα κατὰ τοσοῦτον στενῶν καὶ περιωρισμένων ἀντιλήψεων τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἵτινες τόσον ἀντιτίθενται πρὸς ταῦτα, ὥστε σήμερον σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ ἀντιπροσωπευτικαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν ἀλυτρώτων μερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀξιοῦσι παρὰ τῶν Συμμάχων τὴν ἕνωσιν καὶ μόνον τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς συγκρότησιν ἑνιαίου κράτους Ἑλληνικοῦ ἐκ πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Σέρβοι, Ρωμοῦνοι, Πολωνοί, Βοημοί, Ἀρμένιοι, Ἑβραῖοι καὶ εἴτινες ἄλλοι ὑποτελεῖς λαοὶ ἀποκαθίστανται ἐν ἑνότητι ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι, ὁ Ἑλληνισμὸς καταδικάζεται νὰ παραμείνῃ καὶ μετὰ τὴν λαμπρὰν καὶ μοναδικὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ εὐκαιρίαν μεμερισμένος καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ τύχῃ!

Διαμαρτυρόμεθα, διὰ ταῦτα, ἐντονώτατα καὶ πεποίθαμεν ὅτι σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς διαμαρτύρεται καὶ ἀποκηρύττει τὸν διαμελισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν οἷον προβάλλει καὶ περιγράφει αὐτὸν ἐν τῷ «Κήρυκι» ὁ κ. Βενιζέλος.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Χθὲς παρεδόθησαν εἰς τὰ μέλη τῆς Κυπριακῆς Ἀποστολῆς τὰ πιστοποιητικὰ ἰθαγενείας καὶ σήμερον ἢ αὔριον ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια αὐτῶν.

Εὐκαιρίαν πιθανὴν πρὸς ἀναχώρησιν αὐτῶν παρέχει τὸ χθὲς καταπλεῦσαν Ἰαπωνικὸν ἀτμόπλοιον, ὅπερ θ' ἀναχωρήσῃ τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ.

Ἐντούτοις ὁ Ναυτικὸς Ἐπόπτης (*Naval officer*) ἐρωτηθεὶς ἁρμοδίως ἀπήντησεν ὅτι τῇ προσεχεῖ Παρασκευῇ θὰ δυνηθῇ νὰ εἴπῃ ὁριστικῶς ἂν θὰ παραλάβῃ τὴν Κυπρ. Ἀποστολὴν τὸ εἰρημένον ἀτμόπλοιον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν τῇ προσεχεῖ Παρασκευῇ δοθῇ ἀπάντησις καταφατική, τῷ Σαββάτῳ ἀσφαλῶς θὰ ἀναχωρήσῃ ἡ Ἀποστολή.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» συνεχίζων τὴν διάλεξίν του «περὶ ἐργασίας καὶ τιμῆς» ὁ εὐπαίδευτος διευθυντὴς τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν παρ' ἡμῖν, διέτριψεν εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς τιμιότητος ἐν παντὶ ἔργῳ, δι' ἧς καὶ ἡ τελειοποίησις πάσης ἐργασίας συντελεῖται, καὶ ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτυγχάνεται, καὶ εἰς τὴν ἔντιμον ἐργασίαν καὶ διαχείρισιν ἐδράζεται ἡ ἐπιτυχία τῶν συνεργατικῶν συνδέσμων καταναλώσεως ἢ παραγωγῆς καὶ πάσης ἄλλης κοινῆς ἢ κατ' ἄτομον ἐργασίας καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν διέτριψεν ἐκτενέστερον ἐπὶ τῆς ἀνάγκης κοινωνικῆς ὀργανώσεως καὶ συγκροτήσεως συντεχνιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συνεργατισμοῦ καὶ παρ' ἡμῖν ὅστις τόσον λαμπρὰ ἔσχεν ἀλλαχοῦ ἀποτελέσματα ὑπὲρ πασῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων

Τὴν διδακτικὴν διάλεξιν παρηκολούθησαν καὶ πολλοὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἀστικῶν σχολῶν μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ἐπέστεψιν δ' αὐτὴν αἱ ἐπιδοκιμασίαι καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν πάντων.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία τῆς πόλεως ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν δυσχέρειαν πολλῶν ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων συνεπείᾳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ τὴν ἀδυναμίαν πολλῶν ἐξ αὐτῶν πάλιν ὅπως πληρώσωσι καὶ τὸ μόνον σελλίνιον τὸ κατανεμόμενον εἰς αὐτούς, καὶ ἐναγομένους διὰ τοῦτο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὑποβαλλομένους εἰς ἔξοδα δικηγορικὰ δὲν περιέλαβεν αὐτοὺς εἰς τοὺς πρώτους καταλόγους. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπαρχ. Ἐκπαίδευτ. Ἐπιτροπὴ ἠξίωσεν ὅπως οἱ οὕτω φορολογηθέντες κατὰ τὰ προηγηθέντα ἔτη περιληφθῶσιν εἰς τοὺς καταλόγους ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία συνέταξε καταλόγους συμπληρωματικούς, καὶ τὸ κατανεμηθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς £50, οἱ δὲ καταλογοὶ ἁρμοδίως πιστοποιηθέντες διεβιβάσθησαν πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Λευκωσίας ὡς πρόεδρον τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

Ἐν Ἑλλάδι ἐπεβλήθησαν πολλοὶ περιορισμοὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ, διότι θὰ περιορισθῇ αὕτη εἰς ὅσας γαίας ἐγένετο τὸ 1915, πᾶς δὲ καπνοκαλλιεργητὴς ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργήσῃ διὰ σιτηρὰ δεκαπενταπλασίαν ἔκτασιν γῆς τῆς διὰ καπνὸν καλλιεργηθείσης—ἀντὶ τοῦ δεκαπλασίου παρ' ἡμῖν.

Τοῦτο ἐγένετο πρὸς εὐρυτέραν ὡς οἷόν τε καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν, τῶν ὁποίων ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ γένηται πάντως ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου εἶνε ἡ αὐτὴ ἔλλειψις σιτηρῶν, καὶ προβλέπεται ὅτι ἡ καπνοπαραγωγὴ θὰ εἶνε κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος οὐχὶ μεγάλη καὶ συνεπῶς αἱ τιμαὶ τοῦ καπνοῦ θὰ διατηρηθῶσιν ὑψηλαί.

Οἱ ἡμέτεροι, ἔνθεν, γεωργοὶ

πορευόμενος μετὰ πολλῆς τιμιότητος καὶ ἀπολαύων διὰ τοῦτο τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως, ὡς οἰκογενειάρχης στοργικώτατος, καὶ ὡς πολίτης φιλόξενος καὶ πρὸς πάντας φιλόφρων καὶ πρὸς τὴν κοινότητα πάντοτε εὐεργετικὸς καὶ φιλάνθρωπος, δι' ὃ καὶ τὴν σεπτὴν σορὸν του περιέβαλεν ἡ κοινότης σύμπασα μετὰ θλίψεως εἰλικρινοῦς προπέμψασα εἰς τὴν τελευταίαν ἐπίγειον κατοικίαν αὐτοῦ.

Συλλυπούμενοι τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν του εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ ἀντίληψιν καὶ τῷ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Τρίτῃ ηὐλογήθησαν ἐν Εὐρύχῳ ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας οἱ δακτύλιοι τῶν ἀρραβώνων τοῦ ἀρίστου διδασκάλου ἐν Λειβαδίοις κ. **Σωκρ. Γ. Γεωργεάδου** καὶ τῆς καλλίστης δεσποινίδος **Ἑλ. Σ. Λοϊζέδου** ἐκ Φλάσου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα φαιδροὺς καὶ ἀρραγεῖς τοὺς ἀρραβῶνας καὶ ταχὺν καὶ αἴσιον τὸν ὑμέναιον.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Ἐν Τρικώμῳ ηὐλογήθησαν τῇ π. Πέμπτῃ οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κ. **Ἀντωνέου Π. Ἱεροθεακούνου** καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος **Ἀφροδίτης Φ. Κωνσταντινέδου** τῆς ἐγκρίτου ἐκεῖ οἰκογενείας ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς κοινότητος ὅλης.

—Ἐν τῷ προαστείῳ Ἀγ. Ὁμολογηται ηὐλογήθησαν τῇ π. Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. **Ἀρτεμεστέδου Παπαγαβριὴλ** καὶ τῆς σεμνῆς καὶ καλλίστης Δεσποινίδος **Ἐλπενίκης Γ. χ' Στεφάνου** ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Εἰς ἅπαντας τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα μακροβιότητα, καλλιτεκνίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὑπὸ δυνάμεως ἀνωτέρας ἀνεβλήθησαν οἱ προαγγελθέντες γάμοι ἡμῶν καὶ τὴν τέλεσιν αὐτῶν θὰ προαγγείλωμεν ἐν καιρῷ.

Τεμβριά, 10 Νοεμβρίου 1918.

Πολύβιος Χ. Πρωτοπαπᾶ
Ἀγαθονίκη Ι. Παπαπέτρου.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 18)1 Δεκεμβρίου περὶ ὥραν 4 μ. μ. συνεχίζων τὰς διαλέξεις αὐτοῦ ὁ κ. **Ν. Καταλᾶνος** θὰ εἴπῃ

'ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ'

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 13)26 Νοεμβρίου 1918

(Ἐκ τοῦ Γαφείου).

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ, ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ καὶ ΔΕΡΜΑΤ. ΝΟΣΩΝ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Παρὰ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης καὶ πλησίον τοῦ Ξενοδοχείου Χρυσταλ. Λαφφών.

Ἀνοικτὴ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

Ποιῶ γνωστὸν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν διδασκαλίαν Λογιστικῆς καὶ Ἐμπορ. Ἀριθμητικῆς ἐπὶ πληρωμῇ δέκα λιρῶν δι' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, πληρωτέων δὲ ἀνὰ δύο λίρας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ἐὰν ἀποτελῶνται τάξεις ἐκ πλειόνων τῶν 5 μαθητῶν, γίνεται ἔκπτωσις 2 λιρῶν.

Κ. Σκιμουήλ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ποιοῦμεν γνωστὸν ὅτι ἔφθασαν εἰς τὰ καταστήματα ἡμῶν ἐν Κυρηνείᾳ καὶ Λευκωσίᾳ σάκκοι Καλκούτας τῶν 2 1)2 καὶ τῶν 5 λιρρῶν.

Παρακαταθήκη ἐν Ἀμμοχώστῳ παρὰ τῷ κ. Θεοφ. Τρύφωνος.

Η. Η. Μιτσίδης καὶ Σία.

"ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΥΠΟ

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ἡ ἐλλόγιμος κυρία **Καλλιόπη Λεοντιάδου** ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν ὑπ' αὐτῆς γυναικείου δεκαπενθημέρου περιοδικοῦ ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν διατυποῦσα καὶ τὸν μορφωτικὸν καὶ ψυχαγωγικὸν σκοπὸν αὐτοῦ διὰ τὰς Ἑλληνίδας ἀναγνωστρίας αὐτῆς καὶ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας ἃς κέκληται ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ νὰ θεραπεύσῃ.

Τελειόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἡ Κυρία Καλλιόπη Λεοντιάδου πρὸς τῇ φιλολογικῇ μορφώσει κέκτηται καὶ εὐρεῖαν ἐγκυκλοπαιδειακὴν τοιαύτην χάριν εἰς τὰς ἐντελεχεῖς μελέτας αὐτῆς μικρὸν δὲ δεῖγμα τούτων παρέσχον τὰ ἐμβριθῆ καὶ ὡραῖα ἄρθρα αὐτῆς ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι», ἅτινα δικαίως ἐπεσπάσαντο τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν τῶν τε ἀξιοτίμων ἀναγνωστριῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

Ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ αὐτῆς, «πολλὰ καὶ σπουδαῖα καὶ μεγάλα θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ κόσμου προβλήματα γυναικεῖα, ἀναγόμενα εἰς τὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος ὅλον, καὶ αἱ Ἑλληνίδες ὀφείλουσι νὰ ἐπιλάβωνται τῶν προβλημάτων τούτων ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν καὶ βλέφεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ...», καὶ ἀληθῶς ὁ μόλις τερματισθεὶς δεινότατος πόλεμος ἀνεστάτωσε καὶ ἀνέτρεψε τὰς μέχρις αὐτοῦ συνθήκας τοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ γυναικείου φύλου, καὶ ἡ ἐπάνοδος τούτου εἰς τὸ προπολεμικὸν καθεστὼς φαίνεται ἀδύνατος. Αἱ μεγάλαι δὲ μεταβολαὶ θὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν, καὶ αἱ Ἑλληνίδες δὲν θὰ ἀπόσχωσι τῆς νέας ταύτης σφοδρᾶς γυναικείας κινήσεως, ἤτις ὅμως πρέπει νὰ προσλάβῃ τὴν προσήκουσαν καὶ ἁρμόζουσαν εἰς τὰς ἐντοπίας παραστάσεις καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ἡμῶν κατεύθυνσιν.

Πρὸς τοῦτο εἶναι ἐπάναγκες ὅπως αἱ Ἑλληνίδες διατελῶσιν ἐν πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ καὶ συνεννοήσει πρὸς τὴν κοινὴν καὶ σκόπιμον κατεύθυνσιν, καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἐν τούτῳ ἀνέλαβε παρ' ἡμῖν τὴν πρωτοβουλίαν Ἑλληνίς μετὰ μορφώσεως ἐπιστημονικῆς καὶ δεδοκιμασμένης ἱκανότητος ὥστε νὰ δικαιῶται νὰ τύχῃ ἀμερίστου καὶ προθύμου τῆς ὑποστηρίξεως πασῶν τῶν μεμορφωμένων καὶ φιλομούσων παρ' ἡμῖν Ἑλληνίδων, ὅσαι μετὰ τῶν οἰκοχεσιακῶν φροντίδων θὰ ἀποβλέπωσι πρὸς τὴν καθόλου πρόοδον τοῦ ὡραίου φύλου, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ὅλου ἔθνους.

Ἡ ἐπιθώρησις θὰ ἐκδίδεται κατὰ δεκαπενθήμερον καὶ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη δέκα σελλίνια προπληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου τεύχους. Ἡ Ἔκδοσις θὰ ἄρξηται ἀμ' ὡς ἀρθῶσι αἱ ἀπὸ τοῦ πολέμου δυσχέρειαι καὶ ἡ ὑπέρογκος ἰδίᾳ ὑπερτίμησις καὶ ἡ σπάνις τοῦ χάρτου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΞ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κύριε Συντάκτα,

Ὡς πολίτης καὶ γονεὺς διττὸν ἔχω καθῆκον ὅπως ἐνδιαφέρωμαι ὑπὲρ τῆς ἀρίστης λειτουργίας τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως προκαλέσω τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τινας παρατηρήσεις μου, ἀπορρεούσας ἐξ εἰλικρινοῦς ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων ἐνδιαφέροντος.

Παρετήρησα, δηλονότι, ὅτι μετ' ἀλλεπαλλήλους ἀργίας τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον τὴν π. Τετάρτην ἐξετέλεσαν ἐκδρομὴν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐνῷ ἡ ἐπιοῦσα Πέμπτη ἦτο ἡμέρα ἑορτάσιμος, καὶ τὸ προηγηθὲν Σάββατον εἶχε γίνει ἄλλη ἀργία ἐπὶ τῇ ἀνακωχῇ, ἐνῷ ἄλλαι πάλιν εἶχον γίνει μικρὸν πρότερον.

Καὶ παρετήρησα ἐν γένει ὅτι ἐκλέγονται ἡμέραι πρὸς ἐκδρομὴν οὐχὶ ἑορτάσιμοι ἀλλὰ πλήρεις ἐργάσιμοι ὥστε νὰ μὴ ἀπολεσθῇ καὶ μία ὥρα ἐορτάσιμος.

Αἱ ἐκδρομαὶ οὐδέποτε γίνονται διδακτικαί, ἀλλ' οὔτε εἰς γυμναστικὰς παιδιὰς διατίθενται, ἀλλ' εἰς ἀργίαν καὶ ἀπράγμονα θεωρίαν ἀνατολικήν.

Μετὰ τιμῆς
Κ. Ν.

ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ

Κύριε Συντάκτα.

Ἅπασα ἡ κοινότης Πέτρας καὶ οἱ πλησίον συνοικισμοὶ μετὰ τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν ἐν σώματι ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν τῷ προπαρελθόντι Σαββάτῳ 3 Νβρίου τοῦ Π. Μ. Κυρηνείας κ. Μακαρίου ὃν προσεφώνησεν ὁ ἄριστος διδάσκαλος κ. Μ. Ν. Ἰωαννίδης καὶ τὸν ἐνθερμον καὶ πατριωτικὸν λόγον του ἐπεσφράγισαν αἱ ἐπιδοκιμασίαι τοῦ παρισταμένου πλήθους.

Ἡ Α. Πανιερότης ἀπαντῶσα ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ πανδήμῳ ὑποδοχῇ καὶ συνεχάρη τῇ κοινότητι διὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα αὐτῆς καὶ κατέστρεψε τὸν ὡραῖον λόγον του εἰπὼν ὅτι μετὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν θείαν εὐμένειαν πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ διὰ τῆς φιλοπατρίας τῶν Πανελλήνων πάντως καὶ ὁ σταυρὸς θ' ἀναστηλωθῇ ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ ὁ δικέφαλος ἀετὸς θὰ πτερυγίσῃ καὶ πάλιν ὑπὲρ τὸν Βόσπορον. Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ἐκάλυψαν τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐνθουσιαστικὸν λόγον τῆς Α. Πανιερότητος.

Τῇ ἐπιούσῃ Κυριακῇ σύμπασα ἡ κοινότης καὶ τὰ περίχωρα συνέρρευσαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ Ἱερουργήσεν ἡ Α. Πανιερότης καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον θέμα λαβὼν τὸ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου συνέστησεν εἰς τοὺς κατοίκους πάντας τὴν προσθήκην δύο ἀνωτέρων τάξεων εἰς τὴν Δημοτ. Σχολὴν Πέτρας ὡς κεντρικῆς, πρὸς πληρεστέραν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων ὑποσχναύμενος τὴν χρηματικὴν ἀρωγὴν τῆς Μητροπόλεως καὶ τὴν προσωπικὴν του βοήθειαν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῇ προτροπῇ καὶ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Πανιερότητος ἠνεῴχη κατάλογος ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς ὃν ἐνεγράφησαν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου διὰ £ 20, θὰ συνεχισθῶσι δὲ οἱ ἔρανοι ὑπὸ ἐπιτροπείας ἀποτελεσθείσης ἐκ τῶν κ. κ. Μ. Ν. Ἰωαννίδου διδασκάλου, Κ. Α. Κυριακίδου, Μιχαὴλ Χ. Ζεμπύλα καὶ Νεοφ. Ἰωάννου Μουκτάρου.

Τῇ ἐπιούσῃ Δευτέρᾳ, συνεπείᾳ τηλεγραφήματος παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ἀνεχώρησεν διὰ Λευκωσίαν προπεμφθεὶς μένοι τῆς στάσεως τοῦ σιδηροδρόμου.

Πέτρα 5 Νβρίου 1918.

Μ. Χ. Ζ.

* * *

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

—Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ὁριστικῆς καὶ καθολικῆς ἀνακωχῆς ἐτελέσθη καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ δοξολογία εἰς ἣν προσῆλθον πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τὸν πανηγυρικὸν δὲ εἶπεν ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου κ. Ν. Ι. Νικολαΐδης. Τὴν ἱερὰν τελετὴν ἐπέστεφεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, ψαλεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιάσματος ὅλου.

—Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς εἰσπλου τοῦ Συμμαχικοῦ στόλου εἰς τὸν Ἑλλήσποντον μετὰ τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ καταδρομικοῦ «Ἀβέρωφ», τὸ Ἡμέτερον Ἡμιγυμνάσιον ἐπληρώθη χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνεκλαλήτου, διαδηλουμένων δι' ἀσμάτων ἐθνικῶν πληρούντων τὸν αἰθέρα ἐκ πασῶν τῶν αἰθουσῶν.

Τὸ Ἡμιγυμνάσιον εἰσέφερον £ 6 ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

—Μετὰ τὰς θυέλλας καὶ καταιγίδας τοῦ π. δεκαπενθημέρου, καθ' ἃς ἀπεσπάσθησαν γέφυραι, ἀνεσκάφησαν ὁδοί, παρεσύρθησαν κτήνη καὶ ἄλλαι ἐγένοντο σημαντικαὶ ζημίαι, ἐπηκολούθησεν αἰθρία καὶ γαλήνη ἀδιατάρακτος μέχρι σήμερον.

—Τὸ Δημοτ. Συμβούλιον συνεδριάσαν ἐσχάτως προέβη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν κανονισμῶν παραμοίων πρὸς τοὺς τῆς Λάρνακος, οἵτινες, ἐγκριθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ, προσδοκᾶται ὅτι θὰ προσπορίσωσιν εἰς τὸ Δημοτ. Ταμεῖον ὑπὲρ τὰς £ 500 ἐτησίως, καὶ διὰ τούτων ἐν τοῖς πρώτοις ἀπεφασίσθη ἡ ἀγορὰ τοῦ ὕδατος Τρεμιθούσης.

—Ἀνεκουφίσθη ἡ κοινότης ὅλη διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ περιορισμοῦ τοῦ φωτισμοῦ, ἤτις πολλῆς ἐνοχλήσεως καὶ πολλῶν προστίμων ἐγένετο μέχρι τοῦδε πρόξενος.

—Τὸ ἀπεχθὲς καὶ κατάρατον χαρτοπαίγνιον λυμαίνεται τὴν ἡμετέραν κοινότητα καὶ παραδόξως αἱ ἁρμόδιοι πρὸς καταδίωξιν καὶ κατάλυσιν του ἀρχαὶ ἀδρανοῦσι καὶ ἀδιαφοροῦσιν ἐντελῶς.

Ἡ ἀστυνομία ἔστω βεβαία ὅτι καταδιώκουσα τὸ χαρτοπαίγνιον μετὰ πάσης τῆς ἐννόμου αὐστηρότητος θὰ ἐπισπάσηται τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλης τῆς κοινωνίας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΚΗΡΥΞΕΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἐπὶ τῇ κηρύξει τῆς λήξεως τῆς συνόδου τοῦ Βρεττανικοῦ Κοινοβουλίου τῇ 9)22 Νοεμβρίου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Ε' ἀνέγνω τὸν ἑπόμενον λόγον:

Μυλόρδοι καὶ Κύριοι,

Ἡ εὐκαιρία ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ προσφωνῶ ὑμῖν σημειοῖ τὴν λῆξιν περιόδου ἥτις ἔσται διὰ παντὸς ἀξιομνημόνευτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὁ πόλεμος, εἰς ὃν πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τῶν λαῶν μου ἀνὰ πάσας τὰς κτήσεις μου ὑπὲρ τετραετίαν συνεκεντρώθησαν ἤχθη τέλος εἰς θριαμβικὴν ἔκβασιν. Ἡ συνομολόγησις τῆς Ἀνακωχῆς πρὸς τὰς τελευταίας δυνάμεις τὰς παρατεταγμένας καθ' ἡμῶν ὑπίσχνοῦνται ἡμῖν ἔντιμον καὶ διαρκῆ εἰρήνην.

Ἐπεζήτησα ἤδη εὐκαιρίαν ὅπως ἐκφράσω δημοσίᾳ πρὸς τοὺς λαούς μου καὶ τοὺς Συμμάχους μου τὰ αἰσθήματα θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης μεθ' ὧν ἀποβλέπω εἰς τὴν ὑπερτάτην μετ' αὐτοθυσίας ἀφοσίωσιν ἥτις ἤγαγεν εἰς τὸ ἔνδοξον τοῦτο ἀποτέλεσμα.

Ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς ἡμῶν ἂς μὴ παραλείπωμεν ν' ἀποδῶμεν ταπεινὰς εὐχαριστίας τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ δι' ἧς ηὐδόκησεν ὅπως στέψῃ τὰ ὅπλα ἡμῶν.

Κύριοι βουλευταί, εὐχαριστῶ ὑμῖν διὰ τὸν ἀμείωτον πατριωτισμὸν ὑμῶν μεθ' οὗ ἐπρονοήσατε δι' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολέμου.

Μυλόρδοι καὶ κύριοι, αἱ προσπάθειαι αἵτινες ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν νίκην ἐν τῷ πεδίῳ ἧς μάχης κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει νὰ χαλαρωθῶσιν ἢ νὰ ἐλαττωθῶσι μεχρισοῦ αἱ ἐρημώσεις τοῦ πολέμου ἐπανορθωθῶσι καὶ ἡ μηχανὴ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας ἡμῶν ἀποκατασταθῇ. Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ψηφοφορίας ἣν συνετέλεσε τὸ κοινοβούλιον τοῦτο πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ μου θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν ὅπως ἐμπνέωσι καὶ καθοδηγῶσι τὰς εὐεργετικὰς ταύτας ἐπιχειρήσεις. Πέποιθα ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος ὅπερ κατέστησεν ἡμᾶς ἱκανοὺς ὅπως ὑπερηπηδήσωμεν τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου δὲν θὰ ἀπολίπῃ ἐν τῇ οὐχ ἧττον χαλεπῇ προσπαθείᾳ ὅπως ἐγκαθιδρύσωμεν ἐπὶ ἀσφαλῶν θεμελίων ἐνόμου ἐλευθερίας τὴν κοινὴν εὐπραγίαν τοῦ λαοῦ μου.

Ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς δέομαι τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα ἡ εὐλογία αὐτοῦ ᾖ μεθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΩΧΗΣ

Μέχρι τοῦδε οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ἐκτελοῦνται ἱκανοποιητικῶς διὰ τοὺς Συμμάχους νικητὰς ὑπὸ τῶν ἡττημένων, καὶ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα καταλαμβάνουσι τὰς ἐκκενουμένας χώρας ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων στρατευμάτων.

Ἀνακατελήφθη ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ Βέλγιον, τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη καὶ θὰ ἤρχισεν ἤδη ἡ διάβασις τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ρήνου ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους.

Παράπονα καὶ διαμαρτυρίαι διετυπώθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅτι ἡ ἀπόλυσις τῶν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν συμμαχικῶν αἰχμαλώτων καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον ὅλως ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον, ἐξ οὗ ὑποφέρουσιν οὐτι πολλὰς στερήσεις καὶ κακουχίας. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις προσεφέρθη νὰ ἀποστείλῃ ἐνδύματα καὶ τρόφιμα πρὸς αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ διέταξε τὸν Ἄγγλον στρατάρχην Χαίγ ἵνα συνεννοηθῇ πρὸς ἐξομάλισιν τῆς καταστάσεως.

Ἀγγλορρωσικὴ σύγκρουσις.

Κατ' ἐπίσημον βρεττανικὴν ἀνακοίνωσιν, οἱ Βόλσευικ ἀφοῦ ἐβομβάρδισαν ἀπὸ ποταμίων λέμβων ἐπὶ τοῦ Δβίνα ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ μετώπου καὶ κατὰ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ πεζικοῦ, ἐδιώχθησαν δὲ οὗτοι ὀπίσω πρὸς τὸ Βερσὲ μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν, τοῦ Καναδικοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ βοηθήσαντος οὐσιαστικῶς. Ἡ ἐπίθεσις ἐπανελήφθη τῇ ἐπιούσῃ καὶ ἀπεκρούσθη πάλιν μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν.

ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἐκ Βερολίνου διεβιβάσθη εἰς Κοπεγάγην ὁ ἑπόμενος πένθιμος ἀπολογισμὸς τοῦ πολέμου διὰ τὴν Γερμανίαν. Αἱ Γερμανικαὶ ἀπώλειαι εἶναι 1,580,000 νεκροί, 260,000 ἐλλείποντες, 490,000 αἰχμάλωτοι· ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγωμένων δὲν καθωρίσθη ἔτι, ἀλλὰ τὸ σύνολον αὐτῶν θ' ἀνέρχηται εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΑΥΤ. ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀναλμακτον Τράφαλγαρ ἐν τῇ Β. Θαλάσσῃ» αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσι τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν τοῦ κυριωτέρου μέρους τῶν ἰσχυροτάτων πολεμικῶν σκαφῶν τοῦ Γερμανικοῦ στόλου τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, ὡς προϋνόει ἡ Ἀνακωχή. Ὁ Μέγας στόλος τῆς Μ. Βρεττανίας ἔστις μόνος καθ' ἑαυτὸν ἀπετέλει ὑπέρογκον δύναμιν τετρακοσίων σκαφῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς μοίρας τῶν Ἀμερικανικῶν πολεμικῶν καὶ ἀριθμοῦ τινος Γαλλικῶν καταδρομικῶν μετὰ συνοδείας ἀντιτορπιλλικῶν ἐξῆλθον τοῦ ἀγκυροβολίου αὐτῶν κατὰ τὴν γειτονίαν τῆς γεφύρας τοῦ Φόρδ τῇ 4 πρωϊνῇ τῆς 11)24 Νοεμβρίου. Ὁ λαμπρὸς οὗτος στόλος ἔστις περιελάμβανεν οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν ἑξήκοντα βρεττανικῶν τρῆτνοτ, πεντήκοντα βρεττανίας ἑλαφρὰ καταδρομικά, 180 βρεττανικὰ ἀντιτορπιλλικά, ἐγένετο ἡ τρομερωτάτη ναυτικὴ δύναμις ἥτις ἐτέθη ποτὲ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ τόπος τῆς συναντήσεως δν εἶχεν ὁρίσει ὁ ναύαρχος Πῆττυ, ἐπιβαίνων τῆς «Βασιλίσσης Ἐλισάβετ» ἦτο τριάκοντα μίλια ἀπὸ τῆς νήσου Μαΐου. Καίτοι τὰ ἡμέτερα σκάφη παρέμενον εἰς τὸ ἀγκυροβόλιόν των, ὅμως τὰ γερμανικὰ ἐπλησίαζον τὰς βρεττανικὰς ἀκτάς, τὸ δίκτυον τῶν περιπολιῶν ἡμῶν δὲν ἠχαλάρωσε τὴν ἐπαγρύπνησίν του, καὶ ἂν τις ἀνοησία ἐπεχειρεῖτο ἤμεθα ἕτοιμοι πρὸς δρᾶσιν εἰς πρώτην διαταγήν.

Ἡ παράδοσις τοῦ Γερμανικοῦ στόλου.

Ἡ Γερμανία παρέδωκεν ἐννέα θωρηκτὰ πολεμικά, πέντε καταδρομικὰ πολεμικά, καὶ ἑπτὰ ἐλαφρὰ καταδρομικά, πεντήκοντα ἀντιτορπιλλικά. Ὁ μέγας στόλος συνώδευσε τὰ γερμανικὰ ἐπὶ τεσσαράκοντα μίλια εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ ποταμοῦ Φόρδ ὅπου τὰ σκάφη ἠγκυροβόλησαν διὰ τὴν νύκτα, πρὸς προπαρασκευὴν ὅπως παραληφθῶσιν εἰς Σκαιηφλόω.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΤΩ 1898

Ἡ Γαλλία καθ' ἃς ἡμέρας ἔφθανεν ὁ νέος Ἀγγλικὸς στρατὸς, ἦτο

"Οπισθεν τῶν γραμμῶν ὁμιλεῖτε γαλλιστὶ καὶ ἠγοράζετε προμηθείας εἰς Γαλλικὰ καταστήματα. Ἐβλέπετε ἀγγλίδα τινὰ ποὺ καὶ που ἀραιότατα. Ἐδειπνεῖτε εἰς τὸ «Ταξειδιῶται» (*Voyageurs*). Ἐφθάνετε εἰς τὸν σιδηρόδρομ. σταθμὸν καὶ ἠζητεῖτε τὸν «Πτί—Καποράλ» Ἐσταμινὲ ὅπου θὰ ἐπρογευματίζετε δμελέτων μετὰ καφέ. Τώρα ὅμως εὑρίσκετε τὴν Γαλλίαν Πύργον Βαβὲλ—ὅλον τὸν κόσμον ἄρρενας καὶ θήλεις μετὰ πυροβόλου ἢ σπάθης ἕκαστον. Διατρέχετε τὴν γραμμὴν εἰς τὰς 3 π. μ.—ὑπάρχει Ἀγγλὶς κόρη εἰς τὸν σταθμὸν ὄπισθεν ὑπερμεγέθους Τελοδόχης, ἐν ᾧ ζέει ἀρωματῶδες τέϊον. Ζατεῖτε ἀναπαυτήριον καὶ εἰς «*Waac*» παραθέτει πρὸς ὑμᾶς πρόγευμα χειρομήριον καὶ ὠά. Εἶσθε πληγωμένος. Δυνατὸν νὰ δεχθῆτε τὸ φίλημα Γαλλίδος διερμηνέως, νὰ σᾶς παραλάβωσι συμπατριῶταί σας εἰς Βελγικὸν φορητὸν νοσοκομεῖον καὶ νὰ σᾶς προσφέρωσι «σταγόνα Σκωτικοῦ» Καναδαὶ ἀδελφαὶ εἰς τὸν σταθμὸν τῶν πρώτων βοηθειῶν. Δυνατὸν νὰ μεταφερθῆτε ὕστερον ὑπὸ γερμανοῦ αἰχμαλώτου καὶ τις «Τσίγκ» ἐξ "Ασσαμ νὰ σᾶς μεταφέρῃ εἰς νοσοκομειακὴν ἀμαξοστοιχίαν ἵνα τύχητε περιθάλψεως ὑπὸ Ἀμερικανοῦ ἱατροῦ Ἐπὶ τῆς προκυμαίας δυνατὸν νὰ συναντήσητε Ἰταλοὺς καὶ Πορτογάλλους. Δυνατὸν νὰ ἔχετε τὸ πλεονέκτημα νὰ ἴδητε Ἀμερικανικὴν στρατιὰν ἀποβιβαζομένην.

Λέγουσί τινες περὶ συνδέσμου τῶν ἐθνῶν, ἀσφαλῶς ὑπάρχει οὗτος ἐδῶ.

C. O. G. D.

ΠΡΟΔΟ